

Euroopan unionin virallinen lehti

C 31

48. vuosikerta

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

5. helmikuuta 2005

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I <i>Tiedonantoja</i>	
	Tuomioistuin	
	TUOMIOISTUIN	
2005/C 31/01	Jaostojen puheenjohtajien valinta	1
2005/C 31/02	Luettelot, joiden avulla määritetään, ketkä tuomarit kuuluvat neljännen, viidennen ja kuudennen jaoston ratkaisukokoonpanoon 12.10.2004 lähtien	1
2005/C 31/03	Yhteisöjen tuomioistuimen uuden jäsenen virkavalan vannominen	2
2005/C 31/04	Uuden tuomarin määrääminen jaostoihin	2
2005/C 31/05	Luettelot, joiden avulla määritetään, ketkä tuomarit kuuluvat suuren jaoston sekä kolmannen ja kuudennen jaoston ratkaisukokoonpanoon 19.10.2004 lähtien	2
2005/C 31/06	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (toinen jaosto) 12 päivänä lokakuuta 2004, asiassa C-87/00 (Giudice di pace di Genovan (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Roberto Nicoli vastaan Eridania SpA (Sokeri — Hintajärjestelmä — Alueellistaminen — Alijäämäalueet — Italian luokitus — Markkinointivuosi 1998/1999 — Asetukset (ETY) N:o 1785/81 ja (EY) N:o 1361/98 — Asetuksen N:o 1361/98 pätevyys)	3
2005/C 31/07	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (kuudes jaosto) 9 päivänä joulukuuta 2004, asiassa C-219/03: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Espanjan kuningaskunta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Luovutusvoiton verotus)	3
2005/C 31/08	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (kuudes jaosto) 9 päivänä joulukuuta 2004, asiassa C-56/04: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Suomen tasavalta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 2001/29/EY — Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistaminen tietoyhteiskunnassa — Direktiivin määrääjässä tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti)	3

FI

2005/C 31/09	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (kuudes jaosto) 9 päivänä joulukuuta 2004, asiassa C-333/04: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Luxemburgin suurherttuakunta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 1999/92/EY — Työntekijöiden suoja — Joutuminen alttiiksi räjähdyskelpoisten ilmaseosten aiheuttamalle vaaralle — Direktiivin täytäntöönpanon laiminlyönti)	4
2005/C 31/10	Asia C-465/04: La Corte Suprema di Cassazione 11.6.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Honyvem Informazioni Commerciali S.r.l. vastaan Mariella De Zotti	4
2005/C 31/11	Asia C-470/04: Gerechtshof te Arnhem 27.10.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa N vastaan Inspecteur van de Belastingdienst Oost/kantoor Almelo	5
2005/C 31/12	Asia C-477/04: Euroopan yhteisöjen komission 16.11.2004 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne	5
2005/C 31/13	Asia C-478/04: Euroopan yhteisöjen komission 16.11.2004 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne	6
2005/C 31/14	Asia C-479/04: Østre Landsret 16.11.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Laserdisken ApS vastaan Kulturministeriet	6
2005/C 31/15	Asia C-480/04: Tribunale di Viterbo 2.11.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö Antonello D'Antoniotta vastaan vireillä olevassa rikosasiassa	7
2005/C 31/16	Asia C-484/04: Euroopan yhteisöjen komission 23.11.2004 Yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	7
2005/C 31/17	Asia C-485/04: Euroopan yhteisöjen komission 25.11.2004 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne	8
2005/C 31/18	Asia C-486/04: Euroopan yhteisöjen komission 25.11.2004 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne	9
2005/C 31/19	Asia C-487/04: Euroopan yhteisöjen komission 25.11.2004 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne	9
2005/C 31/20	Asia C-488/04: Cour de cassationin (Ranska) kauppaja talousoikeudellisten asiain osaston 16.11.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Galeries de Lisieux SA vastaan Organic Recouvrement	10
2005/C 31/21	Asia C-492/04: Finanzgericht Baden-Württembergin 14.10.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Lasertec Gesellschaft für Stanzformen mbH (aiemmin Riess Laser Bandstahlschnitte GmbH) vastaan Finanzamt Emmendingen	11
2005/C 31/22	Asia C-493/04: Gerechtshof te 's-Hertogenboschin 9.6.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa L. H. Piatkowski vastaan Belastingdienst Grote ondernemingen Eindhoven	11
2005/C 31/23	Asia C-495/04: Hoge Raad der Nederlandenin 26.11.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa A.C. Smits-Koolhoven vastaan Staatssecretaris van Financiën	12

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2005/C 31/24	Asia C-496/04: College van Beroep voor het Bedrijfsleven te 's-Gravenhagen 26.11.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa J. Slob vastaan het Productschap Zuivel	12
2005/C 31/25	Asia C-497/04: Euroopan yhteisöjen komission 1.12.2004 Helleenien tasavaltaa vastaan nostama kanne	12
2005/C 31/26	Asia C-498/04: Euroopan yhteisöjen komission 1.12.2004 Helleenien tasavaltaa vastaan nostama kanne	13
2005/C 31/27	Asia C-499/04: Landesarbeitsgericht Düsseldorfin 8.10.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Hans Werhof vastaan Freeway Traffic Systems GmbH & Co. KG	13
2005/C 31/28	Asia C-502/04: Bundesverwaltungsgerichtin 3.8.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Ergün Torun vastaan Augsburgin kaupunki, seuraavien osapuolten osallistuessa asian käsittelyyn: 1. Liittovaltion edunvalvoja Bundesverwaltungsgerichtissä ja 2. Landesanwaltschaft Bayern julkisen edun valvojana	14
2005/C 31/29	Asia C-505/04: Euroopan yhteisöjen komission 8.12.2004 Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	14
2005/C 31/30	Asia C-506/04: Cour Administrativen (Luxemburgin suurherttuakunta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö 7.12.2004 asiassa Graham J. Wilson vastaan Conseil de l'ordre des avocats du barreau de Luxembourg	15
2005/C 31/31	Asia C-509/04: Hoge Raad der Nederlandenin 10.12.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Magpar VI B.V. vastaan Staatssecretaris van Financiën	15
2005/C 31/32	Asia C-510/04: Euroopan yhteisöjen komission 13.12.2004 Belgian kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	16
2005/C 31/33	Asia C-515/04: Euroopan yhteisöjen komission 15.12.2004 Belgian kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	16
2005/C 31/34	Asia C-516/04: Euroopan yhteisöjen komission 15.12.2004 Belgian kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	17
YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN		
2005/C 31/35	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 23 päivänä marraskuuta 2004, asiassa T-166/98, Cantina sociale di Dolianova Soc. coop. rl ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Viinin yhteinen markkinajärjestely — Asetus (ETY) N:o 2499/82 — Yhteisön tuki — Kumoamiskanne — Laiminlyöntikanne — Vahingonkorvauskanne)	18
2005/C 31/36	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 1 päivänä joulukuuta 2004, asiassa T-27/02, Kronofrance SA vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Valtiontuet — Vastustamatta jättämistä koskeva komission päätös — Kumoamiskanne — Tutkittavaksi ottaminen — Monialaiset puitteet alueellisesta tuesta suurille investointihankkeille)	18
2005/C 31/37	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 30 päivänä marraskuuta 2004, asiassa T-168/02, IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds GmbH vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Kumoamiskanne — Oikeus tutustua asiakirjoihin — Asetus N:o 1049/2001 — 4 artiklan 5 kohta — Se, että jäsenvaltiosta peräisin olevaa asiakirjaa ei luovuteta ilman tämän jäsenvaltion etukäteän antamaa suostumusta)	19

2005/C 31/38	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 24 päivänä marraskuuta 2004, asiassa T-393/02, Henkel KGaA vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (Yhteisön tavaramerkki — Kolmiulotteinen tavaramerkki — Valkoisen ja läpinäkyvän pullon muoto — Ehdoton hylkäysperuste — Erottamiskyky — Asetuksen (EY) N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohta)	19
2005/C 31/39	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 23 päivänä marraskuuta 2004, asiassa T-84/03, Maurizio Turco vastaan Euroopan unionin neuvosto (Avoimuus — Yleisön oikeus saada tietoja neuvoston asiakirjoista — Osittainen epäminen — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — Poikkeukset)	20
2005/C 31/40	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 30 päivänä marraskuuta 2004, asiassa T-173/03, Anne Geddes vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (Yhteisön tavaramerkki — Sanamerkki NURSERYROOM — Ehdottomat hylkäysperusteet — Asetuksen (EY) N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohta)	20
2005/C 31/41	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 23 päivänä marraskuuta 2004, asiassa T-360/03, Frischpack GmbH & Co. KG vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (Yhteisön tavaramerkki — Kolmiulotteinen tavaramerkki — Juustopakkauksen muoto — Ehdoton hylkäysperuste — Asetuksen (EY) N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohta — Erottamiskyky)	21
2005/C 31/42	Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys, 6 päivänä syyskuuta 2004, asiassa T-213/02, SNF SA vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Kumoamiskanne — Direktiivi 2002/34/EY — Rajoitukset, jotka koskevat polyakryyliamidien käyttöä kosmetisten valmisteiden ainesosina — Henkilö, jota asia koskee erikseen — Tutkittavaksi ottaminen)	21
2005/C 31/43	Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys, 9 päivänä marraskuuta 2004, asiassa T-252/03, Fédération nationale de l'industrie et des commerces en gros des viandes (FNICGV) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Kilpailu — Päätös, jolla todetaan EY 81 artiklan rikkominen — Naudanlihan markkinat — Kumoamiskanne — Täysi harkintavalta — Kanteen nostamisen määräaika — Kanteen nostaminen myöhässä — Tutkimatta jättäminen)	21
2005/C 31/44	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys, 10 päivänä marraskuuta 2004, asiassa T-316/04 R, Wam SpA vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Valtiontuet — Halpakorkoiset lainat, joiden tarkoituksena on auttaa yritystä sijoittautumaan tiettyihin kolmansiin maihin — Takaisinperimisvelvollisuus — Väliaikainen oikeussuoja — Täytäntöönpanon lykkääminen — Kiireellisyys — Kiireellisyyttä ei ole)	22
2005/C 31/45	Asia T-366/04: Hensotherm AB:n 8.9.2004 nostama kanne sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan	22
2005/C 31/46	Asia T-416/04: Anna Kontoulín 18.10.2004 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne	23
2005/C 31/47	Asia T-429/04: Trubowest Handel GmbH:n ja Viktor Makarovin 25.10.2004 Euroopan unionin neuvostoa ja Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	24
2005/C 31/48	Asia T-430/04: Nomura Principal Investment plc:n ja Nomura International plc:n 25.10.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	25
2005/C 31/49	Asia T-444/04: France Télécomin 5.11.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	26

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2005/C 31/50	Asia T-445/04: Energy Technologies ET S.A:n 10.11.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne	26
2005/C 31/51	Asia T-450/04: Bouygues SA:n ja Bouygues Télécomin 9.11.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	27
2005/C 31/52	Asia T-456/04: Association Française des Opérateurs de Réseaux et Services de Télécommunications — AFORS Télécomin 12.11.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	27
2005/C 31/53	Asia T-457/04: Camar S.r.l:n 22.11.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	28
2005/C 31/54	Asia T-490/04: Saksan liittotasavallan 21.12.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	29
2005/C 31/55	Asia T-493/04: Deutsche Post AG:n 22.12.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	29
<hr/>		
	II <i>Valmistavat säädökset</i>	
	
<hr/>		
	III <i>Tiedotteita</i>	
2005/C 31/56	Tuomioistuimen viimeisin julkaisu <i>Euroopan unionin virallinen lehti</i> EUVL C 19, 22.1.2005	30

I

(Tiedonantoja)

TUOMIOISTUIN

TUOMIOISTUIN

Jaostojen puheenjohtajien valinta

(2005/C 31/01)

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomarit valitsivat 6.10.2004 yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 10 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan nojalla Lenaertsin neljännen jaoston puheenjohtajaksi, tuomari Silva de Lapuertan viidennen jaoston puheenjohtajaksi ja tuomari Borg Barthetin kuudennen jaoston puheenjohtajaksi 6.10.2005 päättyväksi yhden vuoden toimikaudeksi.

Neljännen, viidennen ja kuudennen jaoston kokoonpano on seuraava:

Neljäs jaosto

Jaoston puheenjohtaja Lenaerts

Tuomarit Colneric, Cunha Rodrigues, Schiemann, Juhász, Ilešič ja Levits

Viides jaosto

Jaoston puheenjohtaja Silva de Lapuerta

Tuomarit Gulmann, Schintgen, Makarczyk, Kūris, Arestis ja Klučka

Kuudes jaosto

Jaoston puheenjohtaja Borg Barthet

Tuomarit La Pergola, Puissochet, Macken, von Bahr, Malenovský ja Löhmus

Luettelot, joiden avulla määritetään, ketkä tuomarit kuuluvat neljännen, viidennen ja kuudennen jaoston ratkaisukokoonpanoon 12.10.2004 lähtien

(2005/C 31/02)

Yhteisöjen tuomioistuin laati 12.10.2004 pitämässään kokouksessa yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 11 c artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun luettelon, jonka avulla määritetään, ketkä tuomarit kuuluvat kolmen tuomarin kokoonpanossa toimiviin jaostoihin, seuraavasti:

Neljäs jaosto

Colneric

Cunha Rodrigues

Schiemann

Juhász

Ilešič

Levits

Viides jaosto

Gulmann

Schintgen

Makarczyk

Kūris

Arestis

Klučka

Kuudes jaosto

La Pergola

Puissochet

Macken

von Bahr

Malenovský

Löhmus

**Yhteisöjen tuomioistuimen uuden jäsenen virkavalan
vannominen**

(2005/C 31/03)

Euroopan yhteisöjen jäsenvaltioiden hallitusten edustajien 22.9.2004⁽¹⁾ tekemällä päätöksellä uudeksi Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tuomariksi nimitetty tuomari Ó Caoimh vannoi virkavalansa 13.10.2004.

⁽¹⁾ EUVL L 300, 25.9.2004, s. 42.

Uuden tuomarin määrääminen jaostoihin

(2005/C 31/04)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on 19.10.2004 pitämässään kokouksessa päättänyt osoittaa tuomari Ó Caoimhin kolmannen ja kuudenteen jaostoon.

Siten kolmannen ja kuudennen jaoston kokoonpano on seuraava:

Kolmas jaosto

Jaoston puheenjohtaja Rosas

Tuomarit Borg Barthet, La Pergola, Puissochet, von Bahr, Malenovský, Lohmus ja Ó Caoimh

Kuudes jaosto

Jaoston puheenjohtaja Borg Barthet

Tuomarit La Pergola, Puissochet, von Bahr, Malenovský, Lohmus ja Ó Caoimh

**Luettelot, joiden avulla määritetään, ketkä tuomarit
kuuluvat suuren jaoston sekä kolmannen ja kuudennen
jaoston ratkaisukokoonpanoon 19.10.2004 lähtien**

(2005/C 31/05)

Yhteisöjen tuomioistuin laati 19.10.2004 pitämässään kokouksessa yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 11 b artiklan 2 kohdassa tarkoitetun luettelon, jonka avulla määritetään suuren jaoston kokoonpano seuraavasti:

Gulmann
Ó Caoimh
La Pergola

Levits
Puissochet
Lohmus
Schintgen
Klučka
Colneric
Malenovský
von Bahr
Ilešič
Cunha Rodrigues
Borg Barthet
Silva de Lapuerta
Arestis
Lenaerts
Juhász
Schiemann
Kūris
Makarczyk

Yhteisöjen tuomioistuin laati 19.10.2004 pitämässään kokouksessa yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 11 c artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun luettelon, jonka avulla määritetään, ketkä tuomarit kuuluvat kolmannen jaoston kokoonpanoon seuraavasti:

La Pergola
Ó Caoimh
Puissochet
Lohmus
von Bahr
Malenovský
Borg Barthet

Yhteisöjen tuomioistuin laati 19.10.2004 pitämässään kokouksessa yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 11 c artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun luettelon, jonka avulla määritetään, ketkä tuomarit kuuluvat kuudennen jaoston kokoonpanoon seuraavasti:

La Pergola
Puissochet
von Bahr
Malenovský
Lohmus
Ó Caoimh

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(toinen jaosto)

12 päivänä lokakuuta 2004,

asiassa C-87/00 (*Giudice di pace di Genova (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö*), Roberto Nicoli vastaan Eridania SpA ⁽¹⁾

(*Sokeri — Hintajärjestelmä — Alueellistaminen — Alijäämäalueet — Italian luokitus — Markkinointivuosi 1998/1999 — Asetukset (ETY) N:o 1785/81 ja (EY) N:o 1361/98 — Asetuksen N:o 1361/98 pätevyys*)

(2005/C 31/06)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Asiassa C-87/00, jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Giudice di pace di Genova (Italia) on esittänyt 28.2.2000 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 7.3.2000, saadaksesen ennakkoratkaisun asiassa Roberto Nicoli vastaan Eridania SpA, yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokouksessa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit C. Gulmann, R. Schintgen, F. Macken ja N. Colneric (esittelevä tuomari), julkisasiamies: M. Poiares Maduro, kirjaaja: johtava hallintovirkamies L. Hewlett, on 12.10.2004 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Esitettyjen kysymysten tutkiminen ei ole tuonut esiin yhtään seikkaa, jolla olisi vaikutusta valkoisen sokerin johdettujen interventiohintojen, raakasokerin interventiohinnan, A-juurikkaan ja B-juurikkaan vähimmäishintojen sekä varastointikustannusten tasaamiseksi suoritettavan korvauksen määrän vahvistamisesta markkinointivuodeksi 1998/1999 26 päivänä kesäkuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1361/98 pätevyteen.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(kuudes jaosto)

9 päivänä joulukuuta 2004,

asiassa C-219/03: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Espanjan kuningaskunta ⁽¹⁾

(*Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Luovutusvoiton verotus*)

(2005/C 31/07)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Asiassa C-219/03, jossa on ollut kyse EY 226 artiklaan perustuvasta jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevasta

⁽¹⁾ EYVL C 149, 27.5.2000.

kanteesta, joka on nostettu 19.5.2003, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään: M. Diaz-Llanos La Roche ja L. Escobar Guerrero) vastaan Espanjan kuningaskunta (asiamiehenään: L. Fraguas Gadea), yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokouksessa: jaoston puheenjohtaja A. Borg Barthet sekä tuomarit J.-P. Puissechet (esittelevä tuomari) ja S. von Bahr, julkisasiamies: J. Kokott, kirjaaja: R. Grass, on antanut 9.12.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut EY 49 ja EY 56 artiklan ja Euroopan talousalueesta 2.5.1992 tehdyn sopimuksen vastaavien määräysten eli 36 ja 40 artiklan mukaisia velvoitteita, kun se on soveltanut 1.1.1997 alkaen ennen 31.12.1994 ostettujen osakkeiden myynnistä saatuihin luovutusvoittoihin verojärjestelmää, joka on epäedullisempi muilla markkinoilla kuin Espanjan säännellyillä markkinoilla pörssinoteerattujen osakkeiden kannalta.

2) Espanjan kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 184, 2.8.2003.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(kuudes jaosto)

9 päivänä joulukuuta 2004,

asiassa C-56/04: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Suomen tasavalta ⁽¹⁾

(*Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 2001/29/EY — Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistaminen tietoyhteiskunnassa — Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti*)

(2005/C 31/08)

(Oikeudenkäyntikieli: suomi)

Asiassa C-56/04, jossa on kyse EY 226 artiklaan perustuvasta jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevasta kanteesta, joka on nostettu 10.2.2004, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään K. Banks ja M. Huttunen) vastaan Suomen tasavalta (asiamiehenään A. Guimaraes-Purokoski), yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokouksessa: jaoston puheenjohtaja A. Borg Barthet sekä tuomarit J.-P. Puissechet ja J. Malenovský (esittelevä tuomari), julkisasiamies: A. Tizzano, kirjaaja: R. Grass, on antanut 9.12.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Suomen tasavalta ei ole noudattanut tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa 22 päivänä toukokuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/29/EY mukaisia velvoitteita, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2) Suomen tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 85, 3.4.2004.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(kuudes jaosto)

9 päivänä joulukuuta 2004,

asiassa C-333/04: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Luxemburgin suurherttuakunta (¹)

(Jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 1999/92/EY — Työntekijöiden suoja — Joutuminen alttiiksi räjähdyskelpoisten ilmaseosten aiheuttamalle vaaralle — Direktiivin täytäntönnäpon laiminlyönti)

(2005/C 31/09)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa C-333/04, jossa on ollut kyse EY 226 artiklaan perustuvasta jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättämistä koskevasta kanteesta, joka on nostettu 2.8.2004, **Euroopan yhteisöjen komissio** (asiamiehenään: D. Martin ja H. Kreppel) vastaan **Luxemburgin suurherttuakunta** (asiamiehenään: S. Schreiner), yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Borg Barthet (esittelevä tuomari) sekä tuomarit J. Malenovský ja U. Lohmus, julkisasiamies: L. A. Geelhoed, kirjaaja R. Grass, on antanut 9.12.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut vähimmäisvaatimuksista räjähdyskelpoisten ilmaseosten aiheuttamalle vaaralle mahdollisesti alttiiksi joutuvien työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden suojelun parantamiseksi (viidestoista direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) 16 päivänä syyskuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/92/EY mukaisia velvoitteita, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2) Luxemburgin suurherttuakunta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 228, 11.9.2004.

La Corte Suprema di Cassazione 11.6.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Honyvem Informazioni Commerciali S.r.l. vastaan Mariella De Zotti

(Asia C-465/04)

(2005/C 31/10)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

La Corte Suprema di Cassazione on pyytänyt 11.6.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 3.11.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Honyvem Informazioni Commerciali S.r.l. vastaan Mariella De Zotti seuraaviin kysymyksiin:

”Direktiivin 86/653 (¹) 17 artiklan päämäärien kannalta ja niiden kriteerien kannalta, joita tässä artiklassa käytetään siinä tarkoitettun hyvityksen määrän arvioimiseksi, on selvitettävä voidaanko direktiivin 19 artiklaa tulkita siten, että kansallinen lainsäädäntö, jolla direktiivi on pantu täytäntöön, sallii sen, että kollektiivisopimuksin (joka sitoo osapuolia määrätyissä suhteissa) määrätään kauppaedustajalle direktiivin 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen edellytysten täytyessä kuuluvan, tässä artiklassa tarkoitettujen kriteerien perusteella suoritettavan hyvityksen sijasta hyvityksestä, johon kauppaedustajalle syntyy oikeus riippumatta siitä, täyttyvätkö tämän artiklan 2 kohdan a alakohdan kahdessa luettelamakohdassa tarkoitettujen edellytykset (hyvityksestä kaikissa edustussuhteen päättymistilanteissa) ja jonka määrää ei arvioida direktiiviin perustuvien, vaan kyseisessä kollektiivisopimuksessa vahvistettujen kriteerien mukaisesti (tapauksen mukaan direktiivissä vahvistetuissa rajoissa). Kyse on siis hyvityksestä, joka määräytyy (ilman minkäänlaista viittausta kauppaedustajan hankkimiin uusiin liikesuhteisiin) ennalta kauppaedustajan edustussuhteensa aikana saamiensa palkkioiden perusteella vahvistettujen prosenttiosuukien mukaisesti, mikä merkitsee sitä, että hyvitys on silloinkin kun direktiivissä hyvityksen saamiselle asetetut edellytykset täyttyvät kaikki tai ainakin suurelta osin, useissa tapauksissa suoritettava pienempänä (tai huomattavasti pienempänä) kuin direktiivissä säädetty enimmäishyvitys ja ainakin pienempänä kuin miksi tuomioistuin sen olisi määrännyt, jos sen ei olisi tarvinnut soveltaa kollektiivisopimuksessa tarkoitettuja laskuperusteita direktiivissä vahvistettujen laskuperusteiden sijasta.

On myös selvitettävä, onko hyvityksen laskeminen suoritettava analyttisesti ottaen huomioon arvio tulevasta provisioista, jotka kauppaedustaja olisi oletettavasti voinut saada edustussuhteen päättymistä seuraavien vuosien ajan toimittamiensa uusien asiakkaiden tai sen huomattavan liikesuhteiden kasvun tai jo olemassa olevien liikesuhteiden laajentumisen vuoksi, ja soveltaen vasta tämän jälkeen hyvityksen määrää mahdollisesti korjaavia, tasapuolisuuden periaatteeseen ja direktiiviin maksimihyvitykseen perustuvia seikkoja; vai onko mahdollista käyttää erilaisia laskentaperusteita ja erityisesti synteettisiä menetelmiä, joissa otetaan laajemmin huomioon tasapuolisuuden periaate ja tätä laskennan lähtökohtana pitäen direktiivissä säädetty yläraja.

Asia on siis EY 234 artiklan nojalla saatettava yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi edellä muotoiltujen, jäsenvaltioiden itsenäisiä kauppaedustajia koskevan lainsäädännön yhteensovittamisesta 18 päivänä joulukuuta 1986 annetun neuvoston direktiivin 86/653/ETY 17 ja 19 artiklan tulkintaa koskevien kysymysten ratkaisemiseksi.”

(¹) EYVL L 382, 31.12.1986, s. 17.

Gerechthof te Arnhem 27.10.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa N vastaan Inspecteur van de Belastingdienst Oost/kantoor Almelo

(Asia C-470/04)

(2005/C 31/11)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Gerechthof te Arnhem on pyytänyt 27.10.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 2.11.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa N vastaan Inspecteur van de Belastingdienst Oost/kantoor Almelo seuraaviin kysymyksiin:

1.1.1. Voiko jäsenvaltion asukas, joka muuttaa jäsenvaltiosta pois asuakseen pysyvästi toisessa jäsenvaltiossa, vedota ensin mainittua jäsenvaltiota vastaan käytävässä oikeudenkäynnissä EY 18 artiklan soveltamiseen pelkästään sillä perusteella, että maastamuuttoon liittyvä verotus rajoittaa tai voi rajoittaa maastamuuttoa?

1.1.2. Jos kysymykseen 1.1.1. vastataan kieltävästi: Voiko jäsenvaltion asukas, joka muuttaa jäsenvaltiosta pois asuakseen pysyvästi toisessa jäsenvaltiossa, vedota ensin mainittua alkuperäistä jäsenvaltiota vastaan käytävässä oikeudenkäynnissä EY 43 artiklan soveltamiseen silloin, kun ei ole selvää tai todennäköistä, että hän aikoo ryhtyä harjoittamaan toisessa jäsenvaltiossa mainitussa artiklassa tarkoitettua yritystoimintaa? Onko tähän kysymykseen vastaamisen kannalta merkitystä sillä, että toimintaa

aletaan harjoittaa kohtuullisen ajan kuluessa? Mikäli näin on, kuinka pitkä tällainen kohtuullinen aika on?

1.1.3. Jos kysymykseen 1.1.1. tai 1.1.2. vastataan myöntävästi: Onko EY 18 tai EY 43 artikla esteenä tässä tarkoitettulle Alankomaiden järjestelmälle, jossa tulovero ja yleisten sosiaalivakuutusten maksu määrätään maksettavaksi merkittävästä omistussuudesta fiktiivisesti toteutuneen voiton perusteella ainoastaan siitä syystä, että Alankomaiden asukkaan, joka lakkaa olemasta kotimainen verovelvollinen muuttaessaan asumaan toiseen jäsenvaltioon, katsotaan luovuttaneen merkittävään omistussuuteen kuuluvat osakkeet?

1.1.4. Jos kysymykseen 1.1.3. vastataan myöntävästi sillä perusteella, että lykkäyksen saaminen maksettavaksi määrätuille rahamäärille edellyttää vakuuden asettamista: voiko olemassa olevan rajoituksen poistoa takautuvasti vapauttamalla vakuudet? Vaikuttaako tähän kysymykseen annettavaan vastaukseen se, perustuuko vakuuksien vapauttaminen lain säännökseen tai mahdollisesti täytäntöönpanoon liittyvään hallinnolliseen ohjeeseen? Vaikuttaako tähän kysymykseen annettavaan vastaukseen se, tarjotaanko vakuuksien antamisesta mahdollisesti aiheutuneesta vahingosta korvausta?

1.1.5. Jos kysymykseen 1.1.3. vastataan myöntävästi ja ensimmäiseen 1.1.4. kohdassa esitettyyn kysymykseen kieltävästi: voidaanko näin muodostuvaa rajoitusta pitää oikeutettuna?

Euroopan yhteisöjen komission 16.11.2004 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-477/04)

(2005/C 31/12)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 16.11.2004 kanteen Italian tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat Chiara Cattabriga ja Barry Doherty.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin:

— toteaa, että Italian tasavalta ei ole noudattanut viiniköynnöksen kasvullisen lisäysaineiston pitämisestä kaupan annetun direktiivin 68/193/ETY⁽¹⁾ muuttamisesta 14 päivänä helmikuuta 2002 annetun neuvoston direktiivin 2002/11/EY⁽²⁾ 3 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, tai joka tapauksessa koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle.

— velvoittaa Italian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanolle varattu määräaika päättyi 3.2.2003.

⁽¹⁾ EYVL L 93, 17.4.1968, s. 15.

⁽²⁾ EYVL L 53, 23.2.2002, s. 20.

Euroopan yhteisöjen komission 16.11.2004 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-478/04)

(2005/C 31/13)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 16.11.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Italian tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat Minas Konstantinidis ja Giuseppe Bambara.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

— toteaa, että Italian tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 75/442/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 91/156/EY⁽²⁾, 4 ja 8 artiklan eikä direktiivin 91/689/ETY 2 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että

a) Cà di Caprin (Verona) kaatopaikalle toimitetut vaaralliset jätteet hyödynnetään tai niistä huolehditaan vaarantamatta ihmisten terveyttä ja käyttämättä menettelyjä tai menetelmiä, joista voi aiheutua vahinkoa ympäristölle;

b) edellä mainitulle kaatopaikalle toimitettujen vaarallisten jätteiden haltija antaa jätteet yksityisen tai julkisen jätteenkeräilijän tai sellaisen yrityksen käsiteltäväksi, joka suorittaa liitteessä II A tai II B tarkoitettuja toimia, tai hyödyntää tai käsittelee jätteet itse noudattaen yhteisön säännöksiä;

c) kyseisen kaatopaikan osalta vaaralliset jätteet kirjataan ja yksilöidään kussakin paikassa, johon tällaisia jätteitä kaadetaan (tyhjennetään), ja ettei eri luokkiin kuuluvia vaarallisia jätteitä sekoiteta keskenään tai ettei vaarallisia jätteitä sekoiteta vaarattomien jätteiden kanssa;

— velvoittaa Italian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio väittää, että Italian tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 75/442/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 91/156/EY, eikä direktiivin 91/689/ETY mukaisia velvoitteitaan kanteessa selostettujen syiden vuoksi.

⁽¹⁾ EYVL L 194, 25.7.1974, s. 39.

⁽²⁾ EYVL L 78, 26.3.1991, s. 32.

Østre Landsretin 16.11.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Laserdisken ApS vastaan Kulturministeriet

(Asia C-479/04)

(2005/C 31/14)

(Oikeudenkäyntikieli: tanska)

Østre Landsret on pyytänyt 16.11.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 19.11.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Laserdisken ApS vastaan Kulturministeriet seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa 22 päivänä toukokuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/29/EY⁽¹⁾ 4 artiklan 2 kohta pätemätön?

2. Onko tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa 22 päivänä toukokuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/29/EY 4 artiklan 2 kohta esteenä sille, että jäsenvaltio säilyttää oikeuksien kansainvälisen sammumisen lainsäädännössään?

Kysymys numero 2 esitetään sen selvittämiseksi, voiko jäsenvaltio, joka kansallisten oikeudenhaltijoiden suojaamiseksi kilpailulta haluaa toivottua enemmän painottaa sananvapauden huomioonottamista ja sitä, että kulttuurituotteet ovat kansalaisten saatavilla, poiketa 4 artiklan 2 kohdasta.

(¹) EYVL L 167, 22.6.2001, s. 10.

Tribunale di Viterbon 2.11.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö Antonello D'Antoniotta vastaan vireillä olevassa rikosasiassa

(Asia C-480/04)

(2005/C 31/15)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Tribunale di Viterbo on pyytänyt 2.11.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 17.11.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua Antonello D'Antoniotta vastaan vireillä olevassa rikosasiassa seuraavaan kysymykseen:

Ovatko lain 401/89 4 §:n 1 ja 4a momentti sekä niitä seuraavat muutokset, joissa varataan vain italialaisille julkisen palvelun tarjoajille mutta ei ulkomaisille vedonvälittäjille oikeudenkäynnin kohteena olevan toiminnan harjoittaminen, yhteensopivia EY:n perustamissopimuksen 31, 86-43 ja 49 artiklan kanssa (¹)?

(¹) Tässä pitäisi todennäköisesti lukea: EY 31, EY 43, EY 49 ja EY 81–EY 86 artiklan kanssa.

Euroopan yhteisöjen komission 23.11.2004 Yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-484/04)

(2005/C 31/16)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 23.11.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat Gérard Rozet ja Nicola Yerrell, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- 1) toteaa, että Yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista 23 päivänä marraskuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/104/EY (¹) 17 artiklan 1 kohdan ja EY 249 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on soveltanut poikkeusta niihin työntekijöihin, joiden työajan pituutta ei osittain mitata tai määritellä ennalta tai jotka voivat itse päättää siitä, ja koska se ei ole toteuttanut riittäviä toimenpiteitä päivittäistä ja viikoittaista lepoaikaa koskevien oikeuksien toteuttamiseksi;
- 2) velvoittaa Yhdistyneen kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun poikkeuksen soveltaminen

Direktiivin 17 artiklan 1 kohdassa annetaan jäsenvaltioille mahdollisuus poiketa tietyistä direktiivin artikloiden säännöksistä, kun kyseessä olevan toiminnan erityispiirteiden vuoksi työajan pituutta ei mitata tai määritellä ennalta tai työntekijät voivat itse päättää siitä.

Yhdistynyt kuningaskunta pani direktiivin täytäntöön kansallisessa oikeusjärjestyksessä vuoden 1998 työaika-asetuksella (Working Time Regulations 1998) (SI 1998/1833) (vuoden 1998 asetus). Tämän asetuksen 20 §:ään sisältyi alun perin viikoittaista enimmäistyöaikaa, yötyön pituutta, päivittäistä ja viikoittaista lepoaikaa ja lepotaukoja koskeviin säännöksiin liitetty poikkeus, joka laajalti heijasteli direktiivin 17 artiklan 1 kohdan sanamuotoa.

Vuoden 1999 työaika-asetuksen (Working Time Regulations 1998) (SI 1998/1833) 4 §:llä kuitenkin lisättiin vuoden 1998 asetuksen 20 §:ään uusi momentti, jossa säädetään seuraavaa:

"2) Silloin, kun osa työntekijän työajasta mitataan tai määritellään ennalta tai kun työntekijä ei voi itse päättää siitä, mutta kyseessä olevan toiminnan erityispiirteet ovat sellaiset, että työnantajan tätä vaatimatta työntekijä voi myös tehdä sellaista työtä, jonka pituutta ei mitata tai määritellä ennalta tai jonka pituudesta työntekijä voi itse päättää, asetuksen 4 §:n 1 ja 2 momenttia ja 6 §:n 1, 2 ja 7 momenttia sovelletaan vain siltä osin kuin hänen työnsä pituus mitataan tai määritellään ennalta tai työntekijä ei voi itse päättää siitä."

(Asetuksen 4 §:ssä säädetään viikoittaisesta enimmäistyöajasta ja 6 §:ssä säädetään yötyön pituudesta.)

Tällä muutoksella lisättiin niitä tapauksia koskeva lisäpoikkeus, joissa työntekijän työaika osittain mitataan tai määritellään ennalta tai joissa työntekijä voi osittain itse päättää siitä ja osittain ei. Tällaisissa tapauksissa viikoittaista työaikaa ja yötyötä koskevia säännöksiä sovelletaan ainoastaan siihen työntekijän tekemän työn osaan, joka mitataan tai määritellään ennalta tai josta hän ei voi itse päättää.

Komission mielestä asetuksen 20 §:n 2 momentilla ylitetään direktiivin 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulle poikkeukselle asetetut rajat, joiden mukaan poikkeusta sovelletaan ainoastaan niihin työntekijöihin, joiden työaikaa ei kokonaisuudessaan mitata tai määritellä ennalta tai josta työntekijät voivat itse päättää.

Työntekijöiden lepoaikaa koskevien säännösten täytäntöönpano

Direktiivin 3 ja 5 artiklassa säädetään jokaisen työntekijän päivittäisistä ja viikoittaisista vähimmäislepoajoista. Vastaavat Yhdistyneen kuningaskunnan kansallisen lainsäädännön säännökset ovat vuoden 1998 asetuksen 10 ja 11 §:ssä. Kuitenkin kauppaja- ja teollisuusministeriön (Department of Trade and Industry) tuottamassa, vuoden 1998 asetuksen täytäntöönpanoon liittyvissä virallisten suuntaviivojen 5 jaksossa (nimeltään "Tauot") todetaan, että:

"Työnantajien on varmistettava, että työntekijät voivat pitää lepotaukonsa, mutta heidän ei tarvitse varmistaa, että nämä todella lepäävät."

Toisin sanoen työnantaja opastetaan, että heidän ei tarvitse varmistaa, että työntekijät tosiasiaa käyttävät ja hyödyntävät ne lepoajat, joihin heillä on oikeus, vaan työnantajien on ainoastaan varmistettava, että työntekijälle, joka haluaa näin tehdä, ei aseteta sitä haittaavia esteitä. Komission mielestä suuntaviivoissa siten selvästi suhtaudutaan hyväksyen ja kannustetaan sellaiseen käytäntöön, joka ei täytä direktiivin vaatimuksia.

Jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen – Tietyistä työajan järjestämisestä koskevista seikoista 23 päivänä marraskuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/104/EY (EYVL L 307, s. 18) 17 artiklan 1 kohdan rikkominen – Poikkeuksen soveltamisala – Lepoaikoja koskevien säännösten täytäntöönpano.

(¹) EYVL L 307, 13.12.1993, s. 18.

Euroopan yhteisöjen komission 25.11.2004 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-485/04)

(2005/C 31/17)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 25.11.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Italian tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat G. Valero Jordana ja D. Recchia.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

— toteaa, että Italian tasavalta ei ole noudattanut bensiinin ja dieselpolttoaineiden laadusta annetun direktiivin 98/70/EY (¹) muuttamisesta 3 päivänä maaliskuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/17/EY (²) 2 artiklan mukaisia veloitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, tai joka tapauksessa koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle;

— velvoittaa Italian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanolle varattu määräaika päättyi 30.6.2003.

(¹) EYVL L 350, 28.12.1998, s. 58.

(²) EUVL L 76, 22.3.2003, s. 10.

Euroopan yhteisöjen komission 25.11.2004 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-486/04)

(2005/C 31/18)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 25.11.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Italian tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat M. Van Beek, F. Louis ja A. Capobianco.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin:

— toteaa, että Italian tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 85/337/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 97/11/ETY⁽²⁾, 2 artiklan 1 kohdan ja 4 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se

- 1) ei ole saattanut muutetun direktiivin 85/337/ETY 5–10 artiklassa tarkoitetun ympäristövaikutusten arviointia koskevan menettelyn piiriin Massafassa sijaitsevaa jäteperäisten polttoaineiden ja biomassan polttolaitosta koskevaa hanketta, joka on direktiivin 85/337/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 97/11/ETY, liitteeseen I sisältyvä laitos,
- 2) on antanut säännöksen (3.9.1999 annetun Decreto del Presidente del Consiglio dei Ministrin, jolla muutetaan 12.4.1996 annetun Decreto del Presidente della Repubblica liitettä A, 3 §:n 1 momentin i) ja l) kohta), jonka mukaan muutamat direktiivin 85/337/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna, liitteeseen I kuuluvat hankkeet jätetään ympäristövaikutusten arviointimenettelyn ulkopuolelle (sellaiset vaarallisten ja vaarattomien jätteiden keräämislaitoksia koskevat hankkeet, joiden kapasiteetti on yli 100 tonnia päivässä, saatetaan direktiivin 75/442/ETY 11 artiklassa tarkoitetun yksinkertaistetun lupamenettelyn piiriin).
- 3) on antanut säännöksen (3.9.1999 annetun Decreto del Presidente del Consiglio dei Ministrin, jolla muutetaan 12.4.1996 annetun Decreto del Presidente della Repubblica liitettä A, 3 §:n 1 momentin i ja l kohta), jossa asetetaan sen määrittämiseksi, onko muutetun direktiivin 85/337/ETY liitteen II piiriin kuuluvan hankkeen ympäristövaikutukset arvioitava, riittämättömät valintaperusteet sen osalta, milloin huomattavia ympäristövaikutuksia omaavia hankkeita ei tarvitse saattaa ympäristövaikutusten arviointimenettelyn piiriin.

— velvoittaa Italian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio väittää, että Italian tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 85/337/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 97/11/ETY, mukaisia velvoitteitaan syistä, jotka on esitetty sen vaatimusten yhteydessä.

⁽¹⁾ EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40.

⁽²⁾ EYVL L 73, 14.3.1997, s. 5.

Euroopan yhteisöjen komission 25.11.2004 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-487/04)

(2005/C 31/19)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 25.11.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Italian tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat C. Cattabriga ja A. Bordes.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

— toteaa, että Italian tasavalta ei ole noudattanut maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/99⁽¹⁾ eikä asetuksen (EY) N:o 1255/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä eläinten rehuksi tarkoitetun rasvattoman maidon ja rasvattoman maitojauheen tuen ja mainitun rasvattoman maitojauheen myynnin osalta 17 päivänä joulukuuta 1999 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2799/99⁽²⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se on yksipuolisesti ottanut käyttöön tiettyyn käyttöön tarkoitetun maitojauheen merkitsemisjärjestelmän, josta ei säädetä tällä alalla sovellettavassa täysin yhdenmukaistetussa yhteisön oikeudessa

— velvoittaa Italian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- 1 – Asetuksilla (EY) N:o 1255/1999 ja (EY) N:o 2799/1999 on otettu käyttöön vaiheittainen valvontajärjestelmä, jolla pyritään estämään se, etteivät eläinten rehuksi tarkoitetun rasvattoman maitojauheen käyttäjäyritykset käyttäisi väärin tälle tuotteelle maksettavaa tukea. Vaikka tässä järjestelmässä jätetäänkin jäsenvaltioille oikeus toteuttaa lisävalvontatoimenpiteitä taatakseen tuen myöntämistä koskevien säännösten noudattamisen, se ei kuitenkaan salli niiden asettavan alan toimijoille muita kuin asetuksella N:o 2799/1999 tuensaajaryityksille säädettyjä velvollisuuksia.
- 2 – Mahdottomana on pidettävä etenkin sitä, että jäsenvaltiot voisivat yksipuolisesti asettaa asetuksella N:o 2799/1999 säänneltyyn maitojauheen koostumukseen vaikuttavia edellytyksiä, jollainen on sellaisen värillisen merkkiaineen lisääminen, jolla pyritään tekemään selväksi, että valmiste on tarkoitettu eläinten rehuksi.
- 3 – Tällaisella edellytyksellä ainoastaan estetään jäsenvaltioiden välistä rasvattoman maitojauheen kauppaa. Koska valmisteen määränpää ei yleensä ole tiedossa valmistushetkellä, vaatimuksella siitä, että siihen lisätään Italian laissa säädettyjä merkkiaineita, asetetaan Italian markkinoilla toimiville rasvatonta maitojauhetta markkinoille yrityksille velvollisuus käsitellä monimutkaisesti näille markkinoille suunnattuja valmisteita. Kuten oikeuskäytännössä on moneen otteeseen todettu, yhteisön sisäisessä kaupassa sovellettavat yhteiset markkinajärjestelyt perustuvat elinkeinovapauteen ja ne ovat sellaisen kansallisen lainsäädännön este, jolla, kuten nyt esillä olevassa asiassa, estetään jäsenvaltioiden välistä kauppaa.
- 4 – Kyseisellä Italian lainsäädännöllä aiheutetaan lisäksi vahinkoa maitoalan yhteisen markkinajärjestelyn toiminnalle, sillä tällä järjestelyllä käyttöön otetut tukijärjestelmät perustuvat yhdenmukaisiin, *erga omnes* sovellettaviin määräyksiin. On selvää, että jos kaikki jäsenvaltiot Italian tavoin katsoisivat, että niillä on lupa yksipuolisesti *ad hoc* ottaa käyttöön eläinten rehuksi tarkoitetun rasvattoman maitojauheen merkitsemistä koskevia sääntöjä, tästä aiheutuisi arvaamattomia vaikeuksia alan toimijoille, joiden pitäisi sopeutua keskenään erilaisiin säännöksiin ja eriyttää valmisteensa 25:llä eri kansallisilla markkinoilla sovellettavien sääntöjen mukaan.
- 5 – Italian hallitus ei sitä paitsi voi vedota oikeuskäytäntöön, jonka mukaan yhteisen markkinajärjestelyn käyttööntämisellä ei estetä jäsenvaltioita soveltamasta sellaisia kansallisia sääntöjä, joilla pyritään toteuttamaan yhteisen markkinajärjestelyn tavoitteista eroavia yleisen edun mukaisia päämääriä. Lain nro 250/2000 valmistelutoita tutkittaessa ilmenee näet selvästi, että sen säännöksillä pyritään estämään se, että rasvaton maitojauhe lainvastaisesti lähetettä-

siin muuhun kuin ilmoitettuun määränpähän. Tuolla lailla pyritään siis samoihin tavoitteisiin, jotka ovat asetuksen N:o 2799/1999 9 artiklan ja sitä seuraavien artikloiden perustana.

- 6 – Lain nro 250/2000 valmistelutöissä todetaan myös, että Italian viranomaisten päätös irtautua asetuksessa N:o 2799/1999 säädetystä valvontajärjestelmästä on perusteltavissa siitä syystä, että asetuksessa säädetty valvontajärjestelmä ei toimi tehokkaasti Italiassa.
- 7 – Tällainen perustelu on vastoin vakiintunutta oikeuskäytäntöä, jonka mukaan silloin kun yhteisö on ottanut jollakin alalla käyttöön yhteisen markkinajärjestelyn, jäsenvaltioiden on pidättäydyttävä kaikista yksipuolisista toimenpiteistä, vaikka niillä pyrittäisiinkin tukemaan yhteistä politiikkaa, ja jonka mukaan yhteisön toimenpiteiden täytäntöönpanossa ilmenneet käytännön vaikeudet eivät oikeuta jäsenvaltiota jättämään yksipuolisesti noudattamatta sille kuuluvia velvoitteita.
- 8 – Lopuksi Italian viranomaiset eivät voi vedota siihen, että lakia nro 250/2000 ei ole koskaan tosiasiallisesti sovellettu, koska sitä ministeriön päätöstä, jolla merkkiaineet piti yksilöidä ja jolla niiden käyttötavat piti määrittää, ei ole koskaan annettu. Kuten yhteisöjen tuomioistuimien useaan otteeseen todennut, rikkomista ei vähennä se seikka, että yhteisön oikeuden vastaista lakia on sovellettu mitä harvimminkin, tai että sitä ei ole ollenkaan sovellettu.

(¹) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 48.

(²) EYVL L 340, 31.12.1999, s. 3.

Cour de cassationin (Ranska) kauppaja talousoikeudellisten asiain osaston 16.11.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Galeries de Lisieux SA vastaan Organic Recouvrement

(Asia C-488/04)

(2005/C 31/20)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Cour de cassationin (Ranska) kauppaja talousoikeudellisten asiain osasto on pyytänyt 16.11.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 29.11.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Galeries de Lisieux SA vastaan Organic Recouvrement seuraavaan kysymykseen:

Onko yhteisön oikeutta tulkittava siten, että sellaista maksua, kuten kauppiaiden ja käsityöläisten keskinäisen avunannon maksua, josta säädetään 13.7.1972 annetussa laissa ja joka peritään, jos vähittäismyyntiliikkeen myyntipinta-ala ylittää 400 neliometriä, sekä josta saatavat tulot siirretään kauppiaiden ja käsityöläisten eläkekassojen erityisille tileille erityisen korvaavan tuen, josta on tullut 30.12.1981 annetun lain nro 81-1160 nojalla lähtökorvaus, rahoittamiseksi, on pidettävä valtiontuen sikäli kuin kyseistä maksua suorittavat ainoastaan liikkeet, joiden myyntipinta-ala ylittää 400 neliometriä tai joiden liikevaihto on enemmän kuin 460 000 euroa, ja siltä osin kuin tuleva korvauksen saaja saa hyväkseen maksuhojennuksen, joka seuraa hänen mahdollisuudestaan pienentää mahdollista sijoitustaan täydentävään eläkejärjestelmään?

laisten korkojen – osittainen – verottaminen, jotka jäsenvaltioon sijoittautunut pääomayhtiö maksaa kolmanteen maahan sijoittautuneelle luotonantajalle, joka on myös pääomayhtiön osakas, koska kyseessä on tällöin mielivaltainen syrjintä taikka jäsenvaltion ja kolmannen maan välisen pääomien vapaan liikkuvuuden peitelty rajoittaminen?

Finanzgericht Baden-Württembergin 14.10.2004 tekemällä päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Lasertec Gesellschaft für Stanzformen mbH (aiemmin Riess Laser Bandstahlschnitte GmbH) vastaan Finanzamt Emmendingen

(Asia C-492/04)

(2005/C 31/21)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Finanzgericht Baden-Württemberg on pyytänyt 14.10.2004 tekemällä päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 1.12.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Lasertec Gesellschaft für Stanzformen mbH (aiemmin Riess Laser Bandstahlschnitte GmbH) vastaan Finanzamt Emmendingen seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko EY 57 artiklan 1 kohtaa tulkittava niin, että kolmansiin maihin sovellettavat pääomanliikkeiden rajoitukset, jotka ovat "voimassa" 31.12.1993, ovat sellaisia, joiden osalta kansallinen lainsäätäjä on jo mainittuna viitepäivänä päättänyt lainsäädäntömenettelyn, vai sellaisia, joita kansallisen lainsäädännön mukaan voidaan jo viitepäivänä soveltaa konkreettisiin tosiseikkoihin?
2. Onko EY 56 artiklan 1 kohtaa yhdessä EY 58 artiklan kanssa tulkittava niin, että siinä kielletään voitonjakona sel-

Gerechthof te 's-Hertogenboschin 9.6.2004 tekemällä päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa L. H. Piatkowski vastaan Belastingdienst Grote ondernemingen Eindhoven

(Asia C-493/04)

(2005/C 31/22)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Gerechthof te 's-Hertogenbosch on pyytänyt 9.6.2004 tekemällä päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 1.12.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa L. H. Piatkowski vastaan Belastingdienst Grote ondernemingen Eindhoven seuraavaan kysymykseen:

Estääkö yhteisön oikeus ja erityisesti oikeus vapaaseen liikkuvuuteen sekä asetuksen N:o 1408/71⁽¹⁾ (sellaisena kuin se oli voimassa vuonna 1998) 14c artiklan b alakohta sen, että Alankomaissa peritään kansanvakuutusmaksua korosta, jota yhtiö, jonka kotipaikka on Alankomaissa, on maksanut henkilölle, jonka kotipaikka on Belgiassa, ja johon sovelletaan asetuksen N:o 1408/71 14 c artiklan b kohdan nojalla, tulkittuna yhdessä liitteessä VII olevan 1 kohdan kanssa, sekä Alankomaiden että Belgian sosiaaliturvalainsäädäntöä?

⁽¹⁾ Sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1408/71 (EYVL L 149, s. 2).

Hoge Raad der Nederlandenin 26.11.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa A.C. Smits-Koolhoven vastaan Staatssecretaris van Financiën

(Asia C-495/04)

(2005/C 31/23)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Hoge Raad der Nederlanden on pyytänyt 26.11.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 1.12.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa A.C. Smits-Koolhoven vastaan Staatssecretaris van Financiën seuraavaan kysymykseen:

Kuuluvatko nyt kysymyksessä olevan kaltaiset yritysavukkeet, joiden osalta on selvää, että ne eivät sisällä sellaisia aineita, joilla on lääkinällinen vaikutus, mutta joita myydään Keuringsraad Openlijke Aanprijzing Geneesmiddelen/Keuringsraad aanprijzing gezondheidsproducten -nimisen tarkastusneuvoston suostumuksella ”lääkeyritysavukkeena” tupakoinnin lopettamisen yhteydessä käytettävänä apukeinona, direktiivin 95/59⁽¹⁾ 7 artiklan 2 kohdassa olevan sellaisten tuotteiden osalta tehdyn poikkeuksen alle, joita käytetään ainoastaan lääkintätarkoitukseen?

⁽¹⁾ EYVL L 291, 6.12.1995, s. 40–45.

College van Beroep voor het Bedrijfsleven te 's-Gravenhagen 26.11.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa J. Slob vastaan het Productschap Zuivel

(Asia C-496/04)

(2005/C 31/24)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

College van Beroep voor het Bedrijfsleven te 's-Gravenhage on pyytänyt 26.11.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 1.12.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa J. Slob vastaan het Productschap Zuivel seuraaviin kysymyksiin:

— Onko asetuksen N:o 536/93⁽¹⁾ 7 artiklan 1 kohdan ensimmäistä virkettä ja 3 kohtaa tulkittava siten, että tässä säännöksessä annetaan jäsenvaltiolle toimivalta antaa lainsäädäntöä, jossa veloitetaan sen alueelle sijoittautuneet maitotuotteiden tuottajat kirjanpitoon, joka ylittää saman artiklan 1 kohdan f alakohdasta seuraavan velvollisuuden?

— Mikäli tähän kysymykseen on vastattava myöntävästi, ja ottaen huomioon säännöksen, jonka mukaan tuottajalla on velvollisuus vastata kirjanpidossaan siitä, mitkä määrät voita on valmistettu sekä mihin tarkoitukseen se on käytetty, myös siinä tapauksessa, että voi tuhotaan tai käytetään eläinten ravinnoksi, onko katsottava, että tämä kuuluu jäsenvaltiolle tällä tavoin vahvistetun toimivallan rajoihin?

⁽¹⁾ EUVL L 57, s. 12.

Euroopan yhteisöjen komission 1.12.2004 Helleenien tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-497/04)

(2005/C 31/25)

(Oikeudenkäyntikieli: kreikka)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 1.12.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Helleenien tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat komission oikeudellisen yksikön oikeudellinen neuvonantaja Enrico Traversa ja kyseisen yksikön virkamies Georgios Savvos.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

— toteaa, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut neuvoston direktiivin 73/239/ETY muuttamisesta vahinkovakuutusyrityksiä koskevien solvenssimarginaalivaatimusten osalta 5 päivänä maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/13/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei ainakaan ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle,

— velvoittaa Helleenien tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Määräaika, jossa direktiivi oli pantava täytäntöön sisäisessä oikeusjärjestyksessä, on päättynyt 20.9.2003.

(¹) EYVL L 77, 20.3.2002, s. 17.

Euroopan yhteisöjen komission 1.12.2004 Helleenien tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-498/04)

(2005/C 31/26)

(Oikeudenkäyntikieli: kreikka)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 1.12.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Helleenien tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat komission oikeudellisen yksikön oikeudellinen neuvonantaja Enrico Traversa ja kyseisen yksikön virkamies Georgios Savvos.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut henkivakuutuksesta 5 päivänä marraskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/83/EY (¹), jolla sen 72 artiklan mukaan on korvattu ja kumottu neuvoston direktiivin 79/267/ETY muuttamisesta henkivakuutusyrityksiä koskevien solvenssimarginaalivaatimusten osalta 5 päivänä maaliskuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/712/EY, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei ainakaan ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle,
- velvoittaa Helleenien tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Määräaika, jossa direktiivi oli pantava täytäntöön sisäisessä oikeusjärjestyksessä, on päättynyt 20.9.2003.

(¹) EYVL L 345, 19.12.2002, s. 1.

Landesarbeitsgericht Düsseldorfin 8.10.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Hans Werhof vastaan Freeway Traffic Systems GmbH & Co. KG

(Asia C-499/04)

(2005/C 31/27)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Landesarbeitsgericht Düsseldorf on pyytänyt 8.10.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 2.12.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Hans Werhof vastaan Freeway Traffic Systems GmbH & Co. KG seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Onko yhteensopivaa työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun direktiivin 77/187/ETY muuttamisesta 29 päivänä kesäkuuta 1998 annetun neuvoston direktiivin 98/50/EY (¹) 3 artiklan 1 kohdan kanssa, että työehtosopimukseen sitoutumatonta yrityksen ostajaa sitoo työehtosopimukseen sidotun yrityksenluovuttajan ja työntekijän välinen sopimus, jonka mukaan sovelletaan kulloistakin palkoista tehtyä yrityksenluovuttajaa koskevaa sopimusta niin, että sovellettavaksi tulee yrityksen luovutuksen aikaan voimassaoleva palkoista tehty sopimus eivätkä myöhemmin voimaantulevat palkkoja koskevat sopimukset?
- 2) Mikäli vastaus on kieltävä,

onko yhteensopivaa direktiivin 98/50/EY 3 artiklan 1 kohdan kanssa, että työehtosopimukseen sitoutumatonta yrityksen ostajaa sitovat yrityksen luovutuksen jälkeen voimaan tulevat palkkoja koskevat sopimukset vain niin pitkälle kuin tällainen sitovuus velvoittaa yrityksen luovuttajaa?

(¹) EYVL L 201, s. 88.

Bundesverwaltungsgerichtin 3.8.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Ergün Torun vastaan Augsburgin kaupunki, seuraavien osapuolten osallistuessa asian käsittelyyn: 1. Liittovaltion edunvalvoja Bundesverwaltungsgerichtissä ja 2. Landes-anwaltschaft Bayern julkisen edun valvojana

(Asia C-502/04)

(2005/C 31/28)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Bundesverwaltungsgericht on pyytänyt 3.8.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 7.12.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Ergün Torun vastaan Augsburgin kaupunki, seuraavien osapuolten osallistuessa asian käsittelyyn: 1. Liittovaltion edunvalvoja Bundesverwaltungsgerichtissä ja 2. Landes-anwaltschaft Bayern julkisen edun valvojana, seuraaviin kysymyksiin:

1. Menettääkö Saksan liittotasavallassa yli kolme vuotta säännönmukaisesti työskennelleen turkkilaisen työntekijän täysikäinen jälkeläinen, joka on suorittanut teollisuusekonomikon ammattitutkinnon näyttökokeella, oleskeluoikeuden, joka johdetaan ETY – Turkki-assosiaationeuvoston päätöksen N:o 1/80 (jäljempänä päätös N:o 1/80) 7 artiklan 2 kohdan mukaisesta oikeudesta hakea mitä tahansa työtä – paitsi päätöksen N:o 1/80 14 artiklan tapauksissa ja silloin, kun vastaanottava jäsenvaltio jätetään huomattavaksi ajaksi ilman perusteltuja syitä – myös seuraavissa olosuhteissa:

a) Hänet on tuomittu törkeästä ryöstöstä ja huumausainerikoksista yhteensä kolmen vuoden pituiseen vankeusrangaistukseen, eikä rangaistusta – myöskään jälkeensä – ole annettu ehdollisena, ja kun hän on kärsinyt koko rangaistuksen, josta on vähennetty tutkintavankeus?

b) Hän on itse hakenut työtä Saksan liittotasavallan laillisilla työmarkkinoilla ja siten saanut henkilökohtaisesti päätöksen N:o 1/80 6 artiklan 1 kohdan toisen tai kolmannen luetelmakohdan mukaisesta työhön pääsyä koskevasta oikeudesta johdetun oleskeluoikeuden ja myöhemmin menettänyt sen?

Tapahtuuko tuollainen menetys seuraavista syistä:

aa. Hän ei ole vastaanottanut työnvälitystoimiston hänelle tarjoamaa työtä tässä tapauksessa yli vuoden kestäneen työttömyyden jälkeen?

bb. Hänet on tuomittu törkeään ryöstön ja huumausainerikosten johdosta yhteensä kolmen vuoden pituiseen vankeusrangaistukseen, eikä rangaistusta – myöskään jälkeensä – ole annettu ehdollisena, ja kun hän on kärsinyt koko rangaistuksen, josta on

vähennetty tutkintavankeus, eikä hän ole tänä aikana ollut laillisten työmarkkinoiden käytettävissä mutta löysi noin kuukausi vapauttamisensa jälkeen uudestaan työtä, ilman että hänellä olisi ollut valtion sisäistä oleskeluoikeutta?

2. Mikäli ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi: Menettääkö Turkin kansalainen päätöksen N:o 1/80 6 artiklan 1 kohdan toisen tai kolmannen luetelmakohdan mukaisesta työhön pääsyä koskevasta oikeudesta johdetun oleskeluoikeuden edellä kysymyksessä 1 b mainituilla edellytyksillä?

Euroopan yhteisöjen komission 8.12.2004 Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-505/04)

(2005/C 31/29)

(Oikeudenkäyntikieli: englantia)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 8.12.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on Hans Støvlbæk ja prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

— toteaa, että Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut ammatillisen koulutuksen tunnustamista koskevasta yleisestä järjestelmästä annettujen neuvoston direktiivien 89/48/ETY ja 92/51/ETY sekä yleissairaanhoidosta vastaavien sairaanhoitajien, hammaslääkäreiden, eläinlääkäreiden, kättilöiden, arkkitehtien, farmasian alan ja lääkäreiden toimintaa koskevien direktiivien 77/452/ETY, 77/453/ETY, 78/686/ETY, 78/687/ETY, 78/1026/ETY, 78/1027/ETY, 80/154/ETY, 80/155/ETY, 85/384/ETY, 85/432/ETY, 85/433/ETY ja 93/16/ETY muuttamisesta 14 toukokuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/19/EY (1) 16 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole Gibraltarin osalta antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei ainakaan ole ilmoittanut komissiolle mainituista toimenpiteistä;

— velvoittaa Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Määräaika, jossa direktiivi oli saatettava osaksi kansallista oikeusjärjestystä, päättyi 1.1.2003.

Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Laiminlyönti saattaa säädetyssä määräajassa ammatillisen koulutuksen tunnustamista koskevasta yleisestä järjestelmästä annettujen neuvoston direktiivien 89/48/ETY ja 92/51/ETY sekä yleissairaanhoidosta vastaavien sairaanhoitajien, hammaslääkäreiden, eläinlääkäreiden, kättilöiden, arkkitehtien, farmasian alan ja lääkäreiden toimintaa koskevien direktiivien 77/452/ETY, 77/453/ETY, 78/686/ETY, 78/687/ETY, 78/1026/ETY, 78/1027/ETY, 80/154/ETY, 80/155/ETY, 85/384/ETY, 85/432/ETY, 85/433/ETY ja 93/16/ETY muuttamisesta 14 päivänä toukokuuta 2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/19/EY osaksi kansallista oikeusjärjestystä (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti) – Lausumat (EYVL 2001 L 206, s. 1)

(¹) EYVL L 206, 31.7.2001, s. 1.

Cour Administrativen (Luxemburgin suurherttuakunta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö 7.12.2004 asiassa Graham J. Wilson vastaan Conseil de l'ordre des avocats du barreau de Luxembourg

(Asia C-506/04)

(2005/C 31/30)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Cour administrative (Luxemburgin suurherttuakunta) on pyytänyt 7.12.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen 9.12.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Graham J. Wilson vastaan Conseil de l'ordre des avocats du barreau de Luxembourg seuraaviin kysymyksiin:

La Cour administrative (Luxemburgin suurherttuakunta) pyytää Euroopan yhteisöjen tuomioistuinta ratkaisemaan seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

- 1) Onko asianajajan ammatin pysyvän harjoittamisen helpottamisesta muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa ammatillinen pätevyys on hankittu, annetun direktiivin 98/5 (¹) 9 artiklaa tulkittava siten, että sen ulkopuolelle jää sellainen muutoksenhakumenettely, joka on järjestetty 10.8.1991 annetulla lailla, sellaisena kuin se on muutettuna 13.11.2002 annetulla lailla?
- 2) Erityisesti, ovatko conseil disciplinaire et administratifin ja conseil disciplinaire et administratif d'appelin kaltaiset muutoksenhakuelimet direktiivin 98/5 9 artiklassa tarkoitettuja ”kansallisen oikeuden mukaisia muutoksenhakekeinoja” ja onko 9 artiklaa tulkittava siten, että sen ulkopuolelle jää sellainen muutoksenhakekeino, joka edellyttää, että asia

saatetaan yhden tai useamman tällaisen elimen käsiteltäväksi ennen kuin oikeudellinen kysymys on mahdollista saattaa 9 artiklassa tarkoitettua ”tuomioistuimen” käsiteltäväksi?

Siltä varalta, että Cour administrative myöhemmin ratkaisee hallintotuomioistuimen toimivaltaa ja kanteen tutkittavaksi ottamista koskevat kysymykset, kaikkien asianosaisten muotovirheitä koskevien ja aineellisten perusteiden säilyessä ennallaan, se esittää Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

- 3) Onko jäsenvaltion toimivaltaisilla viranomaisilla oikeus tehdä toisesta jäsenvaltiosta olevan asianajajan oikeus pysyvästi harjoittaa ammattiaan käyttäen alkuperäistä ammattinimikettään direktiivin 98/5/EY 5 artiklassa täsmennetyillä toiminta-aloilla riippuvaiseksi vaatimuksesta hallita kyseisen jäsenvaltion kielet?
- 4) Erityisesti, voivatko toimivaltaiset viranomaiset asettaa sellaisen vaatimuksen, että kyseinen oikeus harjoittaa ammattia tehdään riippuvaiseksi siitä, että asianajaja läpäisee vastaanottavan jäsenvaltion kaikkien (tai useiden) kolmen pääkielen suullisen kokeen, jotta toimivaltaiset viranomaiset voivat varmistua, hallitseeko asianajaja kyseiset kolme kieltä, ja mikäli tähän vastataan myöntävästi, mitkä ovat vaadittavat menettelylliset takeet, mikäli niitä on?

(¹) Asianajajan ammatin pysyvän harjoittamisen helpottamisesta muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa ammatillinen pätevyys on hankittu, 16 päivänä helmikuuta 1998 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/5 (EYVL L 77, 14.3.1998, s. 36).

Hoge Raad der Nederlandenin 10.12.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Magpar VI B.V. vastaan Staatssecretaris van Financiën

(Asia C-509/04)

(2005/C 31/31)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Hoge Raad der Nederlanden on pyytänyt 10.12.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 13.12.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Magpar VI B.V. vastaan Staatssecretaris van Financiën seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko direktiivin 69/335/ETY (¹) 7 artiklan 1 kohdan bb alakohtaa, sellaisena kuin mainittu direktiivi on muutettuna direktiivillä 73/79/ETY, (²) tulkittava siten, että jos yhtiö ei ole omistanut osuuksia koko viiden vuoden ajanjaksoa siitä lukien, kun se oli hankkinut nämä osuudet pääomaverosta vapautetun osuusfuusion yhteydessä, mihin on syytä se, että yhtiö, jossa osuudet olivat, on fuusioitunut, edellä mainitussa direktiivin säännöksessä olevia edellytyksiä sovellettava osuuksiin vastaanottavassa yhtiössä?

2. Onko edellä 1. kohdassa olevan kysymyksen kannalta merkitystä sillä, että yhtiö, jossa osuudet olivat, on lakannut toisen yhtiön kanssa tehdyn juridisen fuusion voimaantulon seurauksena (Burgerlijk Wetboekin 2 pääosaston 311 §:n 1 momentti), joten kirjaimellisesti ei voida puhua osuuksien luovuttamisesta?

(¹) Pääoman hankinnasta kannettavista välillisistä veroista 17 päivänä heinäkuuta 1969 annettu neuvoston direktiivi 69/335/ETY (EYVL L 249, 3.10.1969, s. 25).

(²) Pääoman hankinnasta kannettavista välillisistä veroista annetun direktiivin 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisen pääoman hankintaveron alennetun verokannan soveltamisalan muuttamisesta yhtiöiden tiettyjen rakennemuutosten hyväksi 9 päivänä huhtikuuta 1973 annettu neuvoston direktiivi 73/79/ETY (EYVL L 103, 18.4.1973, s. 13).

Euroopan yhteisöjen komission 13.12.2004 Belgian kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-510/04)

(2005/C 31/32)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 13.12.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Belgian kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat K. Simonsson ja W. Wils, ja prosessiosoite on Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1) toteaa, että Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut yhteisön jäsenvaltioiden satamiin saapuvia ja/tai satamista lähteviä aluksia koskevista ilmoitusmuodollisuuksista 18 päivänä helmikuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/6/EY (¹) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja joka tapauksessa, koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle, ja

2) velvoittaa Belgian kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Määräaika direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista oikeusjärjestystä päättyi 9.9.2003.

(¹) EYVL L 67, 9.3.2002, s. 31.

Euroopan yhteisöjen komission 15.12.2004 Belgian kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-515/04)

(2005/C 31/33)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 15.12.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Belgian kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat O'Reilly ja R. Troosters, prosessiosoite Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1) toteaa, että Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut vähimmäisvaatimuksista tilapäisen suojelun antamiseksi siirtymään joutuneiden henkilöiden joukottaisen maahantulon tilanteissa, ja toimenpiteistä näiden henkilöiden vastaanottamisen ja vastaanottamisesta jäsenvaltioille aiheutuvien raskaiden tasapuolisen jakautumisen edistämiseksi 20 päivänä heinäkuuta 2001 annetun neuvoston direktiivin 2001/55/EY (¹) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ainakaan ilmoittanut niistä komissiolle;

2) velvoittaa Belgian kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin sisäisessä oikeusjärjestyksessä tapahtuvalle toimeenpanolle asetettu määräaika päättyi 31.12.2002.

(¹) EUVL L 212, 7.8.2001, s. 12.

Euroopan yhteisöjen komission 15.12.2004 Belgian kuningaskuntaa vastaan nostama kanne**(Asia C-516/04)**

(2005/C 31/34)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 15.12.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Belgian kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat O'Reilly ja R. Troosters, prosessiosoite Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1) toteaa, että Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut 14 päivänä kesäkuuta 1985 tehdyn Schengenin sopimuksen

soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen 26 artiklan määräysten täydentämiseksi 28 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston direktiivin 2001/51/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ainakaan ilmoittanut niistä komissiolle;

2) velvoittaa Belgian kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin sisäisessä oikeusjärjestyksessä tapahtuvalle toimeenpanolle asetettu määräaika päättyi 11.2.2003.

⁽¹⁾ EUVL L 187, 10.7.2001, s. 45.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

23 päivänä marraskuuta 2004,

asiassa T-166/98, *Cantina sociale di Dolianova Soc. coop. rl*
ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

(Viinin yhteinen markkinajärjestely — Asetus (ETY) N:o
2499/82 — Yhteisön tuki — Kumoamiskanne — Laimin-
lyöntikanne — Vahingonkorvauskanne)

(2005/C 31/35)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Asiassa T-166/98, *Cantina sociale di Dolianova Soc. coop. rl*, kotipaikka Dolianova (Italia), *Cantina Trexenta Soc. coop. rl*, kotipaikka Senorbì (Italia), *Cantina sociale Marmilla – Unione viticoltori associati Soc. coop. rl*, kotipaikka Sanluri (Italia), *Cantina sociale S. Maria La Palma Soc. coop. rl*, kotipaikka Santa Maria La Palma (Italia), ja *Cantina sociale del Vermentino Soc. coop. rl Monti-Sassari*, kotipaikka Monti (Italia), edustajinaan asianajajat C. Dore ja G. Dore, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään aluksi F. Ruggeri Laderchi ja A. Alves Vieira, sittemmin A. Alves Vieira ja L. Visaggio, prosessiosoite Luxemburgissa), jossa kantajat vaativat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan nojalla (josta on muutettuna tullut EY 230 artikla) kumoamaan komission 31.7.1998 päivätyn kirjeen, jossa on kieltäydytty maksamasta etukäteistislausta koskevia tukia viinivuoden 1982/1983 osalta suoraan kantajille, tai EY:n perustamissopimuksen 175 artiklan nojalla (josta on muutettuna tullut EY 232 artikla) toteamaan komission syyllystyneen lainvastaiseen laiminlyöntiin, taikka toissijaisesti EY:n perustamissopimuksen 178 artiklan nojalla (josta on tullut EY 235 artikla) velvoittamaan korvaamaan vahinko, jonka kantajien väitetään kärsineen komission toiminnan johdosta, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. Pirrung sekä tuomarit A. W. H. Meij ja N. J. Forwood, kirjaaja: johtava hallintovirkamies J. Palacio González, on 23.11.2004 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Komissio on velvollinen korvaamaan vahingon, jonka kantajat ovat kärsineet *Distilleria Agricola Industriale de Terralban* konkurssin johdosta sen takia, että etukäteistislausta viinivuonna 1982/1983 koskevista säännöksistä annetun asetuksen (ETY) N:o 2499/82 9 artiklassa käyttöön otetussa järjestelmässä ei ollut menetelmää, jonka avulla olisi voitu taata kyseisessä asetuk-

ssa säädetyn yhteisön tuen maksaminen asianomaisille tuottajille.

2) Asianosaisten on ilmoitettava sopimansa vahingonkorvauksen määrä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle neljässä kuukaudessa tämän tuomion julistamisesta lukien.

3) Jos sopimukseen ei päästä, asianosaisten on kyseisessä määräjasssa esitettävä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle vaatimustensa määrät.

⁽¹⁾ EYVL C 378, 5.12.1998.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

1 päivänä joulukuuta 2004,

asiassa T-27/02, *Kronofrance SA* vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

(Valtiontuet — Vastustamatta jättämistä koskeva komission päätös — Kumoamiskanne — Tutkittavaksi ottaminen — Monialaiset puitteet alueellisesta tuesta suurille investointihankkeille)

(2005/C 31/36)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-27/02, *Kronofrance SA*, kotipaikka Sully-sur-Loire (Ranska), edustajanaan asianajaja R. Nierer, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään V. Kreuzschitz ja J. Flett, prosessiosoite Luxemburgissa), jota tukevat *Glunz AG* ja *OSB Deutschland GmbH*, kotipaikka Meppen (Saksa), edustajinaan asianajaja H.-J. Niemeyer ja asianajaja K. Ziegler, prosessiosoite Luxemburgissa, jossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta vaaditaan kumoamaan Saksan viranomaisten *Glunz AG*:lle myöntämän tuen vastustamatta jättämisestä 25.7.2001 tehty komission päätös SG (2001) D, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (laajennettu neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja H. Legal sekä tuomarit V. Tiili, M. Vilaras, I. Wiszniewska-Białecka ja V. Vadapalas, kirjaaja: hallintovirkamies J. Plingers, on 1.12.2004 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Saksan viranomaisten Glunz AG:lle myöntämän tuen vastustamatta jättämisestä 25.7.2001 tehty komission päätös SG (2001) D kumotaan.
- 2) Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se velvoitetaan korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Glunz AG ja OSB Deutschland GmbH vastaavat niille väliintulostaan aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista.

(¹) EYVL C 118, 18.5.2002.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

30 päivänä marraskuuta 2004,

asiassa T-168/02, IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds GmbH vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Kumoamiskanne — Oikeus tutustua asiakirjoihin — Asetus N:o 1049/2001 — 4 artiklan 5 kohta — Se, että jäsenvaltiosta peräisin olevaa asiakirjaa ei luovuteta ilman tämän jäsenvaltion etukäteen antamaa suostumusta)

(2005/C 31/37)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Asiassa T-168/02, IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds GmbH, aikaisemmin Internationaler Tierschutz-Fonds (IFAW) GmbH, kotipaikka Hampuri (Saksa), edustajanaan S. Crosby, solicitor, jota tukevat Alankomaiden kuningaskunta (asiamiehinään H. Sevenster, S. Terstal, N. Bel ja C. Wissels, prosessiosoite Luxemburgissa), Ruotsin kuningaskunta (asiamiehinään A. Kruse ja K. Wistrand, prosessiosoite Luxemburgissa) ja Tanskan kuningaskunta (asiamiehenään aluksi J. Bering Liisberg, sittemmin J. Molde, prosessiosoite Luxemburgissa) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään C. Docksey ja P. Aalto, prosessiosoite Luxemburgissa), jota tukee Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehinään R. Caudwell ja M. Hoskins, barrister, prosessiosoite Luxemburgissa), jossa vaaditaan 26.3.2002 tehdyn komission päätöksen kumoamista; tällä päätöksellä evättiin Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30 päivänä toukokuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43) 4 artiklan 5 kohdan nojalla kantajalta oikeus tutustua tiettyihin asiakirjoihin, jotka koskevat suojellun alueen

uudelleen luokittelua, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (laajennettu viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Lindh sekä tuomarit R. García-Valdecasas, J. D. Cooke, P. Mengozzi ja M. E. Martins Ribeiro, kirjaaja: D. Christensen, hallintovirkamies, on 30.11.2004 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Kanne hylätään.

2) Kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan sekä velvoitetaan korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut.

3) Alankomaiden kuningaskunta, Ruotsin kuningaskunta, Tanskan kuningaskunta sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EYVL C 202, 24.8.2002.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

24 päivänä marraskuuta 2004,

asiassa T-393/02, Henkel KGaA vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (¹)

(Yhteisön tavaramerkki — Kolmiulotteinen tavaramerkki — Valkoisen ja läpinäkyvän pullon muoto — Ehdoton hylkäysperuste — Erottamiskyky — Asetuksen (EY) N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2005/C 31/38)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-393/02, Henkel KGaA, kotipaikka Düsseldorf (Saksa), edustajanaan asianajaja C. Osterrieth, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamiehinään U. Pflieger ja G. Schneider), jossa kantaja on nostanut kanteen SMHV:n neljännen valituslautakunnan 3.10.2002 tekemästä päätöksestä (asia R 313/2001-4), jossa on kyse valkoisen ja läpinäkyvän pullon muodosta koostuvan kolmiulotteisen merkin rekisteröimisestä, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja H. Legal sekä tuomarit V. Tiili ja M. Vilaras, kirjaaja: hallintovirkamies J. Plingers, on 24.11.2004 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan 3.10.2002 tekemä päätös (asia R 313/2001-4) kumotaan.

2) Vastaaja veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 55, 8.3.2003.

3) Kantaja ja neuvosto vastaavat kumpikin puolesta niistä oikeudenkäyntikuluista, joita kanteesta on aiheutunut.

4) Väliintulijat vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 112, 10.5.2003.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,**

23 päivänä marraskuuta 2004,

**asiassa T-84/03, Maurizio Turco vastaan Euroopan unionin
neuvosto (¹)**

(Avoimuus — Yleisön oikeus saada tietoja neuvoston asiakirjoista — Osittainen epääminen — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — Poikkeukset)

(2005/C 31/39)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Asiassa T-84/03, Maurizio Turco, kotipaikka Pulsano (Italia), edustajinaan asianajajat O. W. Brouwer, T. Janssens ja C. Schillemans, jota tukevat Suomen tasavalta (asiamiehinään T. Pynnä ja A. Guimaraes-Purokoski, prosessiosoite Luxemburgissa), Tanskan kuningaskunta (asiamiehinään aluksi J. Liisberg, sittemmin J. Molde, prosessiosoite Luxemburgissa) ja Ruotsin kuningaskunta (asiamiehinään A. Kruse ja K. Wistrand, prosessiosoite Luxemburgissa), vastaan Euroopan unionin neuvosto (asiamiehinään J.-C. Piris ja M. Bauer), jota tukevat Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehinään C. Jackson, avustajinaan barrister P. Sales ja barrister J. Stratford, prosessiosoite Luxemburgissa), ja Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään M. Petite, C. Docksey ja P. Aalto, prosessiosoite Luxemburgissa), jossa kantajat vaativat neuvoston 19.12.2002 tekemän sen päätöksen kumoamista, jossa osittain evättiin kantajan oikeus saada tietoja tietyistä asiakirjoista, jotka olivat neuvoston (oikeus- ja sisäasiat) 14. ja 15.10.2002 pidetyn kokouksen esityslistalla, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: puheenjohtaja P. Lindh sekä tuomarit R. García-Valdecasas ja J. D. Cooke, kirjaaja: hallintovirkamies I. Natsinas, on 23.11.2004 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Kanne hylätään siltä osin kuin se koskee sitä, että on evätty oikeus tutustua neuvoston oikeudelliseen lausuntoon.

2) Lausunnon antaminen muilta osin raukeaa.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,**

30 päivänä marraskuuta 2004,

**asiassa T-173/03, Anne Geddes vastaan sisämarkkinoiden
harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (¹)**

(Yhteisön tavaramerkki — Sanamerkki NURSERYROOM — Ehdottomat hylkäysperusteet — Asetuksen (EY) N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohta)

(2005/C 31/40)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Asiassa T-173/03, Anne Geddes, kotipaikka Auckland (Uusi-Seelanti), edustajanaan solicitor G. Farrington, vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamiehinään E. Dijkema ja A. Folliard-Monguiral), jossa kantaja on nostanut kanteen SMHV:n neljännen valituslautakunnan 13.2.2003 (asia R 839/2001-4) tekemästä päätöksestä, joka koskee yhteisön sanamerkin NURSERYROOM rekisteröintihakemusta, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. Pirrung sekä tuomarit N. J. Forwood ja S. Pappasavvas, kirjaaja: hallintovirkamies J. Plingers, on 30.11.2004 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Kanne hylätään.

2) Kantaja veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 171, 19.7.2003.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

23 päivänä marraskuuta 2004,

asiassa T-360/03, Frischpack GmbH & Co. KG vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Kolmiulotteinen tavaramerkki — Juustopakkausmuoto — Ehdoton hylkäysperuste — Asetuksen (EY) N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohta — Erottamiskyky)

(2005/C 31/41)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-360/03, Frischpack GmbH & Co. KG, kotipaikka Mailling bei Schönau (Saksa), edustajanaan asianajaja P. Bornemann, vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), asiamiehinään U. Pfléghar ja G. Schneider, jossa kantaja on nostanut kanteen SMHV:n toisen valituslautakunnan 8.9.2003 tekemästä päätöksestä (asia R 236/2003-2), joka koskee kolmiulotteisen tavaramerkin (juustopakkaus) rekisteröimistä, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Lindh sekä tuomarit R. García-Valdecasas ja D. Šváby, kirjaaja: hallintovirkamies I. Natsinas, on 23.11.2004 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Kantaja veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 304, 13.12.2003.

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS,

6 päivänä syyskuuta 2004,

asiassa T-213/02, SNF SA vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

(Kumoamiskanne — Direktiivi 2002/34/EY — Rajoitukset, jotka koskevat polyakryyliamidien käyttöä kosmeettisten valmisteiden ainesosina — Henkilö, jota asia koskee erikseen — Tutkittavaksi ottaminen)

(2005/C 31/42)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Asiassa T-213/02, SNF SA, kotipaikka Saint-Étienne (Ranska), edustajinaan asianajajat K. Van Maldegem ja C. Mereu, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään X. Lewis, prosessiosoite Luxemburgissa), jossa kantaja vaatii kosmeettisia

valmisteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 76/768/ETY liitteiden II, III ja VII mukauttamisesta tekniikan kehitykseen 15 päivänä huhtikuuta 2002 annetun kahdenkymmenennen kuudennen komission direktiivin 2002/34/EY (EYVL L 102, s. 19) osittaista kumoamista siltä osin kuin kyseisessä direktiivissä rajoitetaan polyakryyliamidien käyttöä kosmeettisten valmisteiden ainesosina, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Lindh sekä tuomarit R. García-Valdecasas ja J. D. Cooke, kirjaaja: H. Jung, on antanut 6.9.2004 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Kanne jätetään tutkimatta.
- 2) Kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan sekä vastaajan oikeudenkäyntikuluista.

⁽¹⁾ EYVL C 233, 28.9.2002.

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS,

9 päivänä marraskuuta 2004,

asiassa T-252/03, Fédération nationale de l'industrie et des commerces en gros des viandes (FNICGV) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

(Kilpailu — Päätös, jolla todetaan EY 81 artiklan rikkominen — Naudanlihan markkinat — Kumoamiskanne — Täysi harkintavalta — Kanteen nostamisen määräaika — Kanteen nostaminen myöhässä — Tutkimatta jättäminen)

(2005/C 31/43)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-252/03, Fédération nationale de l'industrie et des commerces en gros des viandes (FNICGV), kotipaikka Pariisi (Ranska), edustajinaan asianajajat P. Abegg ja E. Prigent, prosessiosoite Luxemburgissa, jota tukee Ranskan tasavalta, asiamiehinään R. Abraham, G. de Bergues ja F. Million, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään P. Oliver ja F. Lelièvre, prosessiosoite Luxemburgissa, jossa on kyse kanteesta, jolla ensisijaisesti vaaditaan EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan mukaisesta menettelystä (Asia COMP/C.38.279/F3 - ranskalainen naudanliha) 2 päivänä huhtikuuta 2003 tehdyn komission päätöksen 2003/600/EY (EYVL L 209, s. 12) 3 artiklalla kantajalle asetetun sakon kumoamista ja toissijaisesti kyseisen sakon määrän alentamista, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Lindh, sekä tuomarit R. García-Valdecasas ja J. D. Cooke, kirjaaja: H. Jung, on antanut 9.11.2004 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Kanne jätetään tutkimatta.
- 2) Kantaja ja komissio veloitetaan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan pääasiassa.
- 3) Kantaja veloitetaan vastaamaan välitoimimenettelystä sille ja komissiolle aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista.
- 4) Ranskan tasavalta veloitetaan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 213, 6.9.2003.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS,

10 päivänä marraskuuta 2004,

asiassa T-316/04 R, Wam SpA vastaan Euroopan yhteisöjen komissio

(Valtiontuet — Halpakorkoiset lainat, joiden tarkoituksena on auttaa yritystä sijoittautumaan tiettyihin kolmansiiin maihin — Takaisinperimisvelvollisuus — Väliaikainen oikeussuoja — Täytäntöönpanon lykkääminen — Kiireellisyys — Kiireellisyttä ei ole)

(2005/C 31/44)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Asiassa T-316/04 R, Wam SpA, kotipaikka Cavezzo di Modena (Italia), edustajanaan asianajaja E. Giliani, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään V. Di Bucci ja E. Righini, prosessiosoite Luxemburgissa), jossa hakija vaatii valtiontukea C 4/2003 (ex NN 102/2002) koskevan 19.5.2004 tehdyn komission päätöksen K(2004) 1812 lopullinen täytäntöönpanon lykkäämistä, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti on 10.11.2004 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Välitoimihakemus hylätään.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Hensotherm AB:n 8.9.2004 nostama kanne sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan

(Asia T-366/04)

(2005/C 31/45)

(Oikeudenkäyntikieli: ruotsi)

Hensotherm AB, kotipaikka Trelleborg (Ruotsi), on nostanut 8.9.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Stefan Hallbäck.

Vastapuolena valituslautakunnassa käydyssä menettelyssä oli Rudolf Hensel GmbH, kotipaikka Börsen (Saksa).

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- palauttaa asian sisämarkkinoiden harmonisointiviraston valituslautakunnan käsiteltäväksi kantajan mitättömyysostaston 11.9.2003 tekemästä ratkaisusta tekemän valituksen tutkimiseksi, siitä syystä, että olennaisia muotomääräyksiä ei ole noudatettu.
- toissijaisesti tutkii mitättömyysostaston 11.9.2003 tekemästä ratkaisusta ja valituslautakunnan 12.7.2004 tekemästä ratkaisusta tehdyn valituksen ja hylkää Rudolf Hensel GmbH:n hakemuksen numerolla 357.863 rekisteröidyn yhteisön tavaramerkin julistamisesta mitättömäksi.
- velvoittaa vastapuolen korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Rekisteröity yhteisön tavaramerkki, jonka mitättömäksi julistamista on haettu: Luokkiin 2 ja 17 kuuluvia tavaroita (maalit, tiivistys- ja eristysaineet) varten rekisteröity kuvio-merkki "HENSOTHERM" – yhteisön tavaramerkki nro 357.863

Yhteisön tavaramerkin haltija: Kantaja

Yhteisön tavaramerkin mitättömäksi julistamista koskevan hakemuksen tekijä: Rudolf Hensel GmbH

Hakemuksen tekijän tavaramerkki- tai merkioikeus:	Kansallinen luokkaan 2 kuuluvia tavaroita varten rekisteröity sanamerkki "HENSOTHERM" (nro 213.672)	roopan keskuspankin perusrahoitusoperaatioissaan soveltaman, kahdella prosenttiyksiköllä korotetun korkokannan mukaisesti
Mitättömyysosaston ratkaisu:	Yhteisön tavaramerkin "HENSOTHERM" julistaminen mitättömäksi sen johdosta, että on olemassa sekaannusvaara aikaisemman kansallisen tavaramerkin "HENSOTHERM" (nro 213.672) kanssa	— velvoittaa neuvoston maksamaan kantajalle 100 000 euroa korvauksena merkittävästä sopimussuhteen ulkopuolella aiheutetusta vahingosta ja henkisestä kärsimyksestä, joka on aiheutunut kantajalle hakemusta edeltäneen hallinnollisen menettelyn aikana ja kantajan useista suullisista ja kirjallisista yhteydenotoista neuvoston yksiköihin
Valituslautakunnan ratkaisu:	Kantajan valituksen hylkääminen	— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
Kanneperusteet:	Asetuksen (EY) N:o 40/94 52 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 78 artiklan rikkominen	

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Anna Kontoulin 18.10.2004 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne

(Asia T-416/04)

(2005/C 31/46)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Anna Kontouli, Lontoo (Yhdistynyt kuningaskunta), on nostanut 18.10.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan unionin neuvostoa vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja V. Arkitidis.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa neuvoston 16.7.2004 tekemän päätöksen, jolla hylättiin kantajan henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan nojalla tekemä valitus, joka koski asianmukaisen, hänen eläkkeensä laskemisessa sovellettavan korjauskertoimen määrittämistä
- velvoittaa neuvoston maksamaan kantajalle erotuksen, joka muodostuu kun niiden eläkkeiden määrästä, joka hänelle olisi pitänyt maksaa, jos hänen eläkkeeseensä olisi sovellettu Yhdistyneen kuningaskunnan korjauskerrointa siitä alkaen kun hänen oikeutensa eläkkeeseen vahvistettiin 1.5.2003, vähennetään kantajalle tähän mennessä maksetun eläkkeen määrä; tästä erotuksesta on maksettava viivästyskorjoja Eu-

Kantaja on entinen neuvoston virkamies, jolle on maksettu työkyvyttömyyseläkettä 1.5.2003 alkaen. Sen jälkeen kun kantaja oli jäänyt eläkkeelle, hän ilmoitti neuvostolle, että hänen vakituinen asuinpaikkansa on Yhdistyneessä kuningaskunnassa, ja tämän tiedon perusteella neuvosto sovelsi kantajan eläkkeeseen aluksi kyseisen valtion korjauskerrointa. Koska neuvosto kuitenkin katsoi, että kantaja oli antanut ristiriitaisia tietoja asuinpaikastaan, se päätti lakata soveltamasta Yhdistyneen kuningaskunnan korjauskerrointa, minkä jälkeen se sovelsi aluksi Belgian ja myöhemmin Kreikan – missä sijaitsee kantajan lähtöpaikkakunta – korjauskerrointa. Kantaja teki päätöksestä valituksen, joka hylättiin 16.7.2004 tehdyllä riidanalaisella päätöksellä.

Kanteensa tueksi kantaja esittää, että hän on oleskellut pysyvästi ja laillisesti Yhdistyneessä kuningaskunnassa 1.5.2003 lähtien. Kantaja katsoo, että koska neuvosto päätyi tältä osin toiselle kannalle, se rikkoi henkilöstösääntöjen 82 artiklan 1 kohtaa ja teki ilmeisen arviointivirheen. Lisäksi kantaja väittää, että komissio ei esittänyt päätöksessään riittäviä perusteluita ja että se ei noudattanut yleistä oikeusvarmuuden periaatetta, kun se loukkasi kantajan perusteltua luottamusta. Neuvosto menetteli kantajan mukaan lisäksi hyvän hallinnon periaatteen ja kyseisellä toimielimellä kantajaan nähden olevan huolenpitovelvoitteen vastaisesti. Lopuksi kantaja esittää, että häntä loukkasi syvästi vastaajan yleinen asenne häntä kohtaan ja se, että hänen tyttärensä oli keskeytettävä tohtorintutkintoon tähtäävät opinnotsa Kreikassa ja muutettava Yhdistyneeseen kuningaskuntaan ja työskenneltävä siellä, jotta hän voisi avustaa kantajaa taloudellisesti. Kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta myöntämään hänelle korvauksen tästä henkisestä kärsimyksestä.

**Trubowest Handel GmbH:n ja Viktor Makarovin
25.10.2004 Euroopan unionin neuvostoa ja Euroopan
yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne**

(Asia T-429/04)

(2005/C 31/47)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Trubowest Handel GmbH, Köln (Saksa), ja Viktor Makarov, Köln (Saksa), ovat nostaneet 25.10.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan unionin neuvostoa ja Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajien edustajina ovat asianajajat K. Adamantopoulos ja E. Petritsi, ja prosessiosoite on Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- velvoittaa Euroopan yhteisön korvaamaan EY:n perustamis- sopimuksen 288 artiklan toisen kohdan perusteella polku- myyntiasetuksessa säädettyjen lopullisten polkumyynnitoi- menpiteiden toteuttamisen seurauksena aiheutuneena vahinkona seuraavat summat:
- 118 058,46 EUR 8 prosentin vuotuisen korkokannan mukaisine viivästyskorkoineen vahingonkorvauksena Trubowestille;
- 397 916,91 EUR (277 939,37 EUR + 63 488,54 EUR + 56 529,00 EUR) 8 prosentin vuotuisen korkokannan mukaisine viivästyskorkoineen vahingonkorvauksena Makaroville;
- 128 000,00 EUR 8 prosentin vuotuisen korkokannan mukaisine viivästyskorkoineen Trubowestille voiton mene- tyksestä ajanjaksona 2000–2004; toissijaisesti summan, joka on maksettava Trubowestille vahingonkorvauksena sel- laisesta voiton menetyksestä ajanjaksona 2000–2004, joka arvioidaan oikeudenkäynnin aikana yhteisöjen tuomiois- tuimen välipäätöksen jälkeen asianosaisten välisellä sopi- muksella ja

— 150 000,00 EUR 8 prosentin vuotuisen korkokannan mukaisine viivästyskorkoineen Makaroville korvauksena hänelle aiheutuneesta henkisestä kärsimyksestä;

— velvoittaa neuvoston ja komission korvaamaan kaikki tässä oikeudenkäynnissä kantajille aiheutuneet oikeudenkäynti- kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensimmäinen kantaja on saumattomien putkien tuontia Euroo- pan yhteisöön harjoittava maahantuoja, ja toinen kantaja on sen toimitusjohtaja. Kanteellaan he vaativat korvausta vahin- gosta, jonka ne väitetysti ovat kärsineet lopullisen polkumyyniti- tullin käyttöönottamisesta tiettyjen Unkarista, Puolasta, Venä- jältä, Tsekin tasavallasta, Romaniasta ja Slovakian tasavallasta peräisin olevien raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistettujen saumattomien putkien tuonnissa annetun asetuksen N:o 2320/97 ⁽¹⁾ antamisen johdosta.

Kantajat esittävät, että EY 81 artiklan mukaisessa menettelyssä määrättiin sakko useille yhteisön saumattomien putkien tuotta- jille ⁽²⁾. Kantajien mukaan on erittäin todennäköistä, ellei varmaa, että saumattomien putkien valmistajien kilpailua rajoit- tava menettely vaikutti polkumyynnimenettelyn vahinkoa ja syy-yhteyttä koskeviin tarkasteluihin, kun otetaan huomioon se, että kilpailu- ja polkumyynnimenettelyissä tarkastellut tuotteet, yritykset ja tutkimusajanjakso olivat samat. Kantajat väittävät kuitenkin, että komissio ei lainkaan ottanut huomioon tätä kilpailua rajoittavaa menettelyä määrittäessään väitetysti polku- myynnillä tapahtuvan tuonnin aiheuttamaa vahinkoa, kuten asetuksessa N:o 384/1996 ⁽³⁾ edellytetään.

Edellä esitetyllä perusteella kantajat vetoavat asetuksen N:o 384/1996 rikkomiseen ja hyvän hallintotavan, huolellisuuden ja valppauden veloitteen noudattamatta jättämiseen. Lisäksi he väittävät, että neuvosto ja komissio myönsivät myöhemmin kilpailua rajoittavan menettelyn vaikuttaneen polkumyynnitutki- mukseen ja katsoivat asetuksella 1322/2004 ⁽⁴⁾, ettei asetuksella 2320/1997 määrättyjen toimenpiteiden soveltaminen ollut enää asianmukaista.

Kantajat päättävät, että jos neuvosto ja komissio eivät olisi rikkoneet edellä mainittuja sääntöjä ja jättäneet noudattamatta edellä mainittuja velvoitteita, asetusta N:o 2320/1997 ei kenties koskaan olisi annettu ja kantajille ei kenties olisi koskaan aiheutunut vahinkoa, joka heille aiheutui sen takia. Siksi kantajat vaativat tästä vahingosta korvausta, joka ensimmäisen kantajan osalta muodostuu sen asetuksen N:o 2320/1997 perusteella tosiasiallisesti maksamien tullien palauttamisesta, sekä korvausta voiton menetyksestä. Toinen kantaja vaatii korvausta määristä, jotka hän maksoi asetuksen N:o 2320/1997 perusteella, hänen johtajan palkkansa maksamatta jäämisestä johtavasta ansionmenetyksestä, väitetyistä aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista sekä henkisestä kärsimyksestä.

- (¹) 17.11.1997 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 2320/97, EYVL L 322, 25.11.1997, s. 1.
- (²) EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan soveltamisesta (Asia IV/E-1/35.860-B saumattomat teräsputket) (tiedoksiannettu numerolla K(1999) 4154) 8 päivänä joulukuuta 1999 tehty komission päätös 2003/382/EY, EUVL L 140, 6.6.2003, s. 1.
- (³) Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 384/96, EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1.
- (⁴) Lopullisen polkumyynnin käyttöön ottamisesta tiettyjen muun muassa Venäjältä ja Romaniasta peräisin olevien raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistettujen saumattomien putkien tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 2320/97 muuttamisesta 16 päivänä heinäkuuta 2004 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1322/2004, EUVL L 246, 20.7.2004, s. 10.

Nomura Principal Investment plc:n ja Nomura International plc:n 25.10.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-430/04)

(2005/C 31/48)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Nomura Principal Investment plc ja Nomura International plc Lontoo (Yhdistynyt kuningaskunta) ovat nostaneet 25.10.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinten kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajien edustajina ovat asianajajat C.-D. Ehlermann, F. Louis, A. Vallery, G. A. Gutermuth ja C. Duvernoy.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa komission valtiontukea koskevassa asiassa nro CZ 46/2003 – Tšekin tasavalta (Investiční a poštovní banka, a.s.) 14.7.2004 tekemän päätöksen

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Riidanalainen päätös tehtiin Euroopan Unioniin liittymisestä tehdyn sopimuksen liitteessä IV olevassa 3 kohdassa säädettyssä komission sellaisia valtiontukitoimenpiteitä koskevassa menettelyssä, jonka uudet jäsenvaltiot toteuttivat ennen näiden liittymistä ja joista näiden viranomaiset ilmoittivat komissiolle ennen 1.5.2004. Riidanalaisessa päätöksessä katsotaan, että liittymistä edeltäneet tukitoimenpiteet, jotka Tšekin tasavalta toteutti tšekkiläisen Ceskoslovenska obchodni banka (CSOB) -pankin hyväksi, eivät ole ”liittymispäivän jälkeen sovellettavia” liittymissopimuksen liitteessä IV olevassa 3 kohdassa tarkoitettulla tavalla, ja siksi komissio ei valvo sitä, ovatko ne sisällöllisesti valtiontukea koskevien EU:n sääntöjen mukaisia.

Kantaja esittää, että tämä päätös tulee kumota sillä perusteella, että kyseessä olevat Tšekin tasavallan toteuttamat tukitoimenpiteet ovat liittymispäivän jälkeen sovellettavia. Kantajan mukaan riidanalainen päätös on liittymissopimuksen liitteessä IV olevan 3 kohdan, EY 253 artiklan, EY 88 artiklan ja asetuksen 659/1999 (¹) vastainen, koska siinä on sovellettu virheellistä määritelmää ”liittymispäivän jälkeen sovellettavista toimenpiteistä”.

Kantaja väittää edelleen, että kun komissio teki riidanalaisen päätöksen, se syyllistyi harkintavallan väärinkäyttöön liittymissopimuksen liitteessä IV olevan 3 kohdan ja EY 88 artiklan vastaisesti määrittelemällä uudelleen ”vielä liittymispäivän jälkeen sovellettavat toimenpiteet” välttääkseen liittyyväaltion toteuttaman sellaisen toimenpiteen valvonnan, joka olisi sisällytynyt komission tälle oikeudelliselle käsitteelle antamaan aikaisempaan määritelmään.

Kantaja esittää myös, että komissio on tehnyt oikeudellisen virheen liittymissopimuksen liitteessä IV olevan 3 kohdan ja EY 88 artiklan vastaisesti, koska se ei aloittanut muodollista tutkimamenettelyä huolimatta edelleen avoimina ja selvittämättöminä olevista asiakysmyksistä ja monista epäilyksistä, jotka koskevat ilmoitettujen toimenpiteiden lainmukaisuutta. Lisäksi se teki kantajan mukaan oikeudellisen virheen soveltamalla virheellisesti määritelmänsä liittymispäivää edeltäneiden Tšekin tasavallan toteuttamien tukitoimenpiteiden sovellettavuudesta liittymispäivän jälkeen sellaisiin vakuuksiin, jotka koskivat mahdollisia oikeudenkäyntejä ja muita vaatimuksia ja jotka Tšekin valtionpankki myönsi CSOB:lle. Se teki lopuksi kantajan mukaan sekä oikeudellisen että tosiseikkoja koskevan virheen jättämällä tutkimatta asianmukaisesti tosiseikat, jotka koskivat Tšekin tasavallan CSOB:lle myöntämiä tukitoimenpiteitä.

(¹) Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22 päivänä maaliskuuta 1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999 (EYVL L 83, s. 1)

France Télécomin 5.11.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-444/04)

(2005/C 31/49)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

France Télécom, kotipaikka Pariisi (Ranska), on nostanut 5.11.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Antoine Gosset-Grainville ja Stéphane Hautbourg.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa komission 2.8.2004 tekemän päätöksen nro C(2004)3060, joka koskee Ranskan France Télécomille myöntämää valtiontukea, ja

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut, joihin kantaja tässä asiassa vetoaa, ovat täysin samat kuin ne, joihin kantaja vetoaa asiassa T-425/04.

Energy Technologies ET S.A:n 10.11.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne

(Asia T-445/04)

(2005/C 31/50)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Energy Technologies ET S.A., kotipaikka Fribourg (Sveitsi), on nostanut 10.11.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja A. Boman.

Valituslautakunnassa käydyin menettelyn asianosaisena oli myös Aparellaje Elèctrico S.L., kotipaikka Hospitalet de Llobregat (Espanja).

Kantaja vaatii, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa neljännen valituslautakunnan 7.7.2004 tekemän riidanalaisen päätöksen;

— velvoittaa SMHV:n korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut asiassa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Yhteisön tavaramerkin hakija: Energy Technologies ET S:A.

Haettu tavaramerkki: Sanamerkki "UNEX" luokkiin 7 ja 11 kuuluville tavaroille (Lämmönvaihtimet koneiden osina; Lämmönvaihtimet sekä niiden osat ja tarvikkeet) – hakemus Nro 974881

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väittemenettelyssä on vedottu: Aparellaje Elèctrico S.L.

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väittemenettelyssä on vedottu: Espanjalainen sanamerkki "UNEX" vanhoihin espanjalaisiin luokkiin 6, 17 ja 61 kuuluville tavaroille (putket, ruuvit, kaapelointi ja kaapeleiden ja putkien asentaminen elektronisiin ja sähkötekniisiin järjestelmiin;...)

Väiteosaston ratkaisu: Yhteisön tavaramerkkiä koskevan hakemuksen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen

Bouygues SA:n ja Bouygues Télécomin 9.11.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-450/04)

(2005/C 31/51)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Bouygues SA, kotipaikka Pariisi (Ranska), ja Bouygues Télécom, kotipaikka Boulogne Billancourt (Ranska), ovat nostaneet 9.11.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajien edustajina ovat asianajajat Louis Vogel, Joseph Vogel, François Sureau, Didier Théophile, Bernard Amory ja Alexandre Verheyden.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa Euroopan yhteisöjen komission 2.8.2004 tekemän päätöksen C(2004)3060 1 artiklan,
- kumoaa mainitun päätöksen 2 artiklan ja
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tämän kanteen kohteena on 2.8.2004 tehty päätös nro C(2004)3060, jolla Euroopan komissio katsoi, että Ranskan France Télécom -konsernille joulukuussa 2002 9 miljardin euron luottona myöntämä osakaslaina on yhdessä heinäkuusta 2002 lähtien annettujen lausumien kanssa tarkasteltuna yhteismarkkinoille soveltumatonta valtiontukea. Komissio päätti lisäksi, että kyseistä tukea ei ollut perittävä takaisin.

Tuen toteamisen osalta kantajat moittivat kyseessä olevaa päätöstä lisäksi siitä, että siinä ei katsottu valtiontueksi sitoumuksia, jotka perustuvat Ranskan hallituksen lausumiin, joissa Ranskan hallitus heinäkuun 2002 ja saman vuoden lokakuun välisenä aikana julkisesti puolusti luoton antamista France Télécomille, vaikka kyseinen yritys, joka oli raskaasti velkaantunut, ilmoitti suurista tappioista.

Kantajat tuovat väitteidensä tueksi esille,

- että komissio sovelsi väärin perustamissopimuksen 87 artiklaa, kun se ei katsonut valtiontueksi Ranskan hallituksen heinäkuussa, syyskuussa ja lokakuussa 2002 antamia lausumia joko yhdessä tai erikseen tarkasteltuina. Vastaajan olisi pitänyt todeta tältä osin, että mainitut lausumat tuottivat France Télécomille sellaisen edun, joka väärästi kilpailua ja jäsenvaltioiden välistä kauppaa,
- että kanteen kohteena olevan päätöksen perustelut ovat ristiriitaiset ja riittämättömät. Tältä osin on tarkennettu, että sen jälkeen, kun vastaaja oli todennut, että Ranskan hallituksen lausumat täyttivät kaikki valtiontuen tunnusomaiset

piirteet, se ei kantajien mukaan päätelty tältä loogisesti, että mainitut lausumat olivat tukea, ja

- että siltä osin kuin komissio ei määrännyt tukea perittäväksi takaisin, on kantajien mukaan todettava perustamissopimuksen 88 artiklan soveltamista koskevan asetuksen N:o 659/1999 14 artiklan 1 kohdan rikkominen sekä olen-naisten menettelymääräysten rikkominen perustelujen riittä-mättömyyden vuoksi. Kantajat katsovat tältä osin, että komissio olisi aivan hyvin voinut määrittää tuen määrän ilman, että se olisi loukannut Ranskan puolustautumisoi-keuksia ja että kyseessä olevan tuen takaisinperintä ei olisi tässä tapauksessa loukannut luottamuksensuojan periaatetta.

Association Française des Opérateurs de Réseaux et Services de Télécommunications — AFORS Télécomin 12.11.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-456/04)

(2005/C 31/52)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Association Française des Opérateurs de Réseaux et Services de Télécommunications - AFORS Télécom, kotipaikka Pariisi (Ranska), on nostanut 12.11.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Olivier Fréget.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa komission 2.8.2004 tekemän päätöksen nro C(2004)3060, joka koskee Ranskan France Télécomille myöntämää valtiontukea, 2 artiklan ja
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ranskalaisen televiestintäalan yrityksen France Télécomin taseen tasapainottamiseen tähtäävän suunnitelman yhteydessä Ranska, joka kyseisenä aikana oli viimeksi mainitun yrityksen enemmistöosakas, myönsi tälle 9 miljardin euron suuruisena luottona osakaslainan kyseisen yrityksen omien varojen vahvistamiseen. Komissio totesi kanteen kohteena olevalla päätöksellä, että kyseessä oleva laina oli valtiontukea. Komissio päätti kuitenkin kyseessä olevan päätöksen 2 artiklalla, ettei tukea ollut perittävä takaisin.

Kantaja, joka väittää, että siihen kuuluu suuri osa Ranskan televiestintäalan vaihtoehtoisista, France Télécomin välittöminä kilpailijoina olevista operaattoreista, katsoo, että sillä on oikeus vaatia kyseisen 2 artiklan kumoamista. Kantaja tuo kanteensa tueksi ensiksi esille, että komissio teki ilmeisen arviointivirheen, kun se katsoi, ettei se voinut arvioida etua, jonka France Télécom sai Ranskan valtion toiminnan ja lausumien välityksellä. Komissio loukkasi kantajan mukaan lisäksi suhteellisuusperiaatetta, koska kantajan mukaan markkinoita olisi vahingoittanut vähemmän se, että komissio olisi määrännyt palautettavaksi edun ja kilpailuvaikutusten todellista arvoa pienemmän määrän, kuin se, että takaisinperinnästä ei määrätty lainkaan. Kantaja väittää tämän jälkeen, että komission ei missään tapauksessa olisi tarvinnut arvioida täsmällisesti tuen määrää.

Kantaja väittää myös, että komissio ei noudattanut vakiintunutta oikeuskäytäntöä, jonka mukaan velvollisuudesta periä laitomat tuet takaisin ei voida poiketa kuin poikkeuksellisissa olosuhteissa tai jos takaisinperintä on täydellinen mahdoton. Kantaja vetoaa myös siihen, että komissio katsoi sen mukaan virheellisesti, että tuen takaisinperintä loukkaisi puolustautumisoikeuksia ja luottamuksensuojan periaatetta.

Kantaja väittää lisäksi, että komissio loukkasi avoimuuden periaatetta, kun se ei luovuttanut niille kolmansille osapuolille, joita asia koskee, mukaan lukien kantaja, tiettyjä Ranskan toimittamia asiantuntijalausuntoja, joilla on kantajan mukaan ollut ratkaiseva merkitys komission ratkaisulle.

Kantaja katsoo myös, että komissio käytti väärin menettelyä, kun se ei ottanut huomioon omissa rakenneuudistustukia koskeissa suuntaviivoissaan asettamia vaatimuksia. Kantajan mukaan lisäksi jo se, että todetaan, että tuki on yhteismarkkinoille soveltumatonta, mutta ei tämän jälkeen vaadita tuen takaisinperintää, on harkintavallan väärinkäyttöä. Kantaja vetoaa lopuksi perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiin.

Camar S.r.l:n 22.11.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-457/04)

(2005/C 31/53)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Camar S.r.l. on nostanut 22.11.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat avvocati Wilma Viscardini, Simonetta Donà ja Mariano Paolin.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa maatalouden pääjohtajan 10.9.2004 päivätyllä kirjeellä (prot.D(2004) 29695 A/25707) tehdyn, 20.9.2004 saapuneen komission epäävän päätöksen

- määrää yhdistetyissä asioissa T-79/96, T-260/97 ja T-117/98 8.6.2000 annetun tuomion tuomiolauselman 1 kohdan täytäntöönpantavaksi

- velvoittaa komission täytäntöönpanemaan tuon tuomion 1 kohdan ja maksamaan rahamäärän, joka vastaa niiden todistusten arvoa, jotka sen olisi pitänyt antaa kyseisen tuomion perusteella ja joita se ei ole antanut, yhteensä 5 065 600 euroa, tai ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen harkitseman muun määrän lisätynä rahan arvonnousua vastaavalla määrällä ja sellaisen korkotason mukaan määräytyvillä koroilla, jonka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin vahvistaa 8.6.2000 ja maksupäivän väliselle ajalle

- velvoittaa komission korvaamaan 8.6.2000 annetun tuomion täytäntöönpanon laiminlyönnistä kantajalle ja sen yhtiökumppaneille aiheutuneen henkisen kärsimyksen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kohtuulliseksi harkitsemalla määrällä

- velvoittaa komission korvaamaan Camarin oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja väittää vaatimustensa tueksi, että komission hidastelulla – komissio ei ole ainoastaan jättänyt konkreettisia toimenpiteitä toteuttamatta, vaan se on myöskin jättänyt ehdottamatta Camarille asiamukaisia toimenpiteitä pannakseen täytäntöön asiassa T-79/96 annetun tuomion – ja sen nimenomaisella kieläytymisellä täytäntöönpanemasta tätä tuomiota, joka on ilmaistu 10.9.2004 päivätyllä kirjeellä, rikotaan vakavasti EY 233 artiklaa.

Koska niiden tuontitodistusten, jotka komission olisi pitänyt edellä mainitun tuomion nojalla kantajalle antaa, antaminen ei enää ole mahdollista sen vuoksi, että kolmansista maista peräisin olevien banaanien tuontiin ei piakkoin enää sovelleta tariffikiintiöitä, vaan se tullaan kokonaan vapauttamaan, Camar vaatii, että sille maksetaan vastaavan määräinen rahakorvaus, joka vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan on myönnetty, jollei tuomiota enää ole mahdollista täytäntöönpanna sellaisenaan.

Lisäksi kantaja vaatii kohtuuden mukaan määritettävää korvausta 8.6.2000 annetun tuomion täytäntöönpanon laiminlyönnillä aiheutetusta henkisestä kärsimyksestä. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan tällainen menettely on jo sellaisenaan korvauseruste, koska sillä loukataan luottamuksensuojan periaatetta. Lisäksi nyt esillä olevassa asiassa luottamuksensuojan periaatteen loukkaamisen tekee vieläkin moitittavammaksi se, että Camarin on annettu uskoa komission 20.5.2003 päivätyssä kirjeessä ilmaistuun aikomukseen panna tuomio täytäntöön, mikä nyttemmin on rauennut.

Saksan liittotasavallan 21.12.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-490/04)

(2005/C 31/54)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Saksan liittotasavalta on nostanut 21.12.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat W. -D. Plessing ja asianajaja T. Lübbig.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa postin valmistelupalvelujen alan, erityisesti itselle tuotettujen palvelujen välillisinä suorittajina olevien ja lähettyksiä konsolidoivien palveluntarjoajien pääsystä yleiseen postiverkkoon ja siihen liittyvistä erityishinnoista annettusta Saksan oikeudellisista säännöksistä (BdKEP – Postin valmistelualan rajoitukset) 20 päivänä lokakuuta 2004 tehdyn komission päätöksen (K(2004)4001/3),
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Riitautetun päätöksen mukaan Saksan postilain 51 §:n 1 momentin toisen virkkeen 5 kohdalla, jonka mukaan Deutsche Post AG on saanut sen postinkuljetusalan toimintaa varten siirtymäkauden ajaksi varatun oikeudellisen aseman (ns. poissulkeva toimilupa), rikotaan EY 86 artiklan 1 kohtaa, kun se luetaan yhdessä EY 82 artiklan kanssa, siltä osin kuin tällä säännöksellä estetään kaupallisia postin valmistelutoimien suorittajia siitä riippumatta, toimivatko ne itselle tuotettujen palvelujen välillisinä suorittajina yhden ainoan lähettäjän vai lähettyksiä konsolidoivina palveluntarjoajina useamman asiakkaan puolesta, saamasta määrästä riippuvia osasuorituslennuksia Deutsche Post AG:n kirjekeskuksiin tapahtuvan kirjelähetysten jättämisen yhteydessä.

Saksan liittotasavalta esittää EY 230 artiklan 2 kohdan mukaan nostetussa kanteessa, että riitautetulla päätöksellä rikotaan sekä EY 82 artiklaa että postipalveludirektiiviä 97/67/EY (¹), koska

- komissio on lähtenyt virheellisesti siitä, että Saksan oikeuden säännöksellä laajennetaan postin valmistelupalvelujen tarjoajien kustannuksella yleispalvelujen tarjoajana olevan Deutsche Post AG:n sille varatulla alueella olevaa määräävää markkina-asemaa näitä markkinoita edeltävälle postin valmistelumarkkinoille,
- lähettäjän toimesta tapahtuvan itse tuotettujen palveluiden erilainen kohtelu suhteessa kaupallisiin postipalveluiden tarjoajiin ei ole EY 82 artiklassa tai postipalveludirektiivin 12 artiklan viidennessä luetelmakohdassa tarkoitettua syrjintää,

- ja että riitautetulla päätöksellä puututaan ennenaikaisesti sellaiseen Deutsche Post AG:n poissulkevan toimiluvan alueeseen, joka saadaan postipalveludirektiivin 7 artiklan 1 kohdan mukaan varata toimijalle.

Lisäksi Saksan liittotasavalta katsoo, että riidanalaista päätöstä ei ole vastoin EY 253 artiklaa perusteltu riittävästi.

(¹) Yhteisön postipalvelujen sisämarkkinoiden kehittämistä ja palvelun laadun parantamista koskevista yhteisistä säännöistä 15 päivänä joulukuuta 1997 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/67/EY (EYVL L 15, s. 14).

Deutsche Post AG:n 22.12.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-493/04)

(2005/C 31/55)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Deutsche Post AG, Bonn, (Saksa), on nostanut 22.12.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja J. Sedemund.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- 1) kumoaa postin valmistelupalvelujen alan, erityisesti itselle tuotettujen palvelujen välillisinä suorittajina olevien ja lähettyksiä konsolidoivien palveluntarjoajien pääsystä yleiseen postiverkkoon ja siihen liittyvistä erityishinnoista annettusta Saksan oikeudellisista säännöksistä (BdKEP – Postin valmistelualan rajoitukset) 20 päivänä lokakuuta 2004 tehdyn komission päätöksen (K(2004)4001/3),
- 2) velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Deutsche Post AG:n EY 230 artiklan 4 kohdan nojalla nostaman kanteen oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut vastaavat EY 82 artiklan ja postipalveludirektiivin 97/67/EY (¹) osalta asiassa T-490/04 esitettyjä oikeudellisia perusteita ja pääasiallisia perusteluja.

(¹) Yhteisön postipalvelujen sisämarkkinoiden kehittämistä ja palvelun laadun parantamista koskevista yhteisistä säännöistä 15 päivänä joulukuuta 1997 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/67/EY (EYVL L 15, s. 14)

III

(Tiedotteita)

(2005/C 31/56)

Tuomioistuimen viimeisin julkaisu Euroopan unionin virallinen lehti

EUVL C 19, 22.1.2005

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 6, 8.1.2005

EUVL C 314, 18.12.2004

EUVL C 300, 4.12.2004

EUVL C 273, 6.11.2004

EUVL C 262, 23.10.2004

EUVL C 251, 9.10.2004

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex:<http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX:<http://europa.eu.int/celex>
